

De Reünie

komedie in vier scènes

door

Peter De Kemel

© 2019 Peter De Kemel

Opvoeringsrecht

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na contact met auteur Peter De Kemel.

Van de auteur ontvangt uw vereniging een schriftelijk opvoeringsbewijs en bewijs dat u de brochures veelvuldig mag kopiëren.

Het opvoeringsbewijs moet samen met de plaats en datum(s) van opvoering en zaalcapaciteit minstens tien dagen voor de eerste opvoering van het stuk naar de auteur worden gestuurd.

Door de auteur zal u een factuur worden toegestuurd.

De auteursrechten worden dus niet geïnd door Sabam.

De geïnde auteursrechten per voorstelling zijn gelijk aan de tarieven die door andere auteursrechtenorganisaties worden gehanteerd.

Wanneer uw vereniging niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, zullen volgens de auteurswet de rechten met 100% worden verhoogd.

Contactgegevens van de auteur:

Peter De Kemel
Oudenaardestraat 11a
9870 Zulte
0496/52.77.60
peter.de.kemel@telenet.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur

© 2019 Peter De Kemel

De Reünie

Komedie in 4 scènes

Door Peter De Kemel

Personages:

Paul, zaakvoerder, 50

Chantal, zijn secretaresse, 38

Aneska, poetsvrouw, Russisch, 26

Olivier, boekhouder, 40

Mieke, zijn vrouw, 35

Audrey, onthaalmedewerkster, 30

Katja, chauffeur/klusjesvrouw, 35

André, magazijnier, 50

Jeanne, vissersvrouw, 65

Tijdsverloop:

Eerste scène, een vrijdagavond in juni, 18u45

Tweede scène, dezelfde avond, 19u30

Derde scène, dezelfde avond, 22u30

Vierde scène, dezelfde avond 23u30

Decor:

Het stuk speelt zich af in Maison Madeleine, een vakantievilla in Oostende met interieur uit de jaren '50. Links in de achterwand zit een deur naar de gang, die naar de voordeur leidt. Rechts in de achterwand zit een deur die naar de keuken gaat. In de rechtse zijwand achteraan zit een deur die naar de achterdeur van de villa gaat. In de linkse zijwand achteraan zit een deur die naar de slaapkamers gaat. Links in de woonkamer staat een salon met 3-zit en tweemaal 1-zit en salontafel. Rechts in de woonkamer een eettafel met zes stoelen. Vooraan tegen de rechtse zijwand een kast waarin borden en bestek zitten. Tegen de linkse zijwand staat een kastje met daarop een tv-toestel. Her en der staat nog wat kleiner meubilair. Aan de muren hangt er op tal van plaatsen decoratie.

EERSTE SCÈNE

Vrijdag 15 juni. 18u45

Over zowat alle meubelen hangt of ligt een wit laken. André is 50 en loopt in een verouderde stoffen broek en geruit hemd als een kip zonder kop rond. Hij trekt een laken van een zetel weg en gooit het ergens in een hoek van de woonkamer. Hij trekt een ander laken van de tafel weg en bemerkt een kleine kader aan de muur met daarop reclame van 'Excession Products'.

ANDRE: Verdoemme. *Hij neemt de kleine kader weg van de muur. Hij opent een kast en gooit de kader in de kast. Hij neemt nu terug het laken van de tafel op en gooit het bij het andere laken in een hoek van de woonkamer. Hij bemerkt nu een horloge aan de muur met daarop ook de reclame 'Excession Products'. Verdoemme.*
Hij gaat naar het horloge om ze van de muur te halen.

De bel gaat.

ANDRE: Nog meer ver... *Hij praat naar de deur van de gang. De deur is open!!*

Even later hoort men de deur dichtklappen.

ANDRE: Was open.

Katja komt met twee dozen van gebak (taart) de woonkamer binnen. Ze is 35 en draagt een werkbroeck en werkvest, haar haren zijn samen met een eenvoudig elastiek. Haar outfit maakt haar vrij mannelijk. Ze draagt een rugzak. André heeft ondertussen het horloge van de muur gehaald en staat ermee in zijn hand.

KATJA: Niet beginnen hé zeg. Oké, ik ben te laat, maar niet overdrijven, hé maat. Met moeite een half uurke. Hangt uw horloge dus maar weer aan de muur.

ANDRE: Dat heeft daar niets mee te maken. Ik ben gewoon bezig...

KATJA: Ja, ik vraag het mij eerlijk gezegd ook af met wat datte bezig zijt. *Ze kijkt naar de witte lakens die nog over verschillende meubelen hangen. Mee niet tevele als ik zie wat dat er hier nog allemaal moet gebeuren. Zet de twee kartonnen dozen op de tafel.*

ANDRE: Pas op, ge blijft even welkom hé.

KATJA: *Ze neemt haar rugzak af en zet hem neer. Ze trekt André innig tegen zich aan. Maatje. Gelukkige verjaardag. Ze geeft hem drie kussen. Ze slaan, terwijl ze elkaar omhelzen, elkaar vriendschappelijk op de rug. En dat is het hier dus...?*

ANDRE: Ja, tante Madeleine hare vakantievilla. En mijn erfdeel.

KATJA: *Ze kijkt om zich heen. 't Is waarschijnlijk al een tijdje geleden dat uw tante Madeleine nog nekeer vakantie gepakt heeft.*

ANDRE: Meer of tien jaar is ze hier niet meer geweest.

KATJA: Zal wel niet. Vijftien jaar geleden was ze haren eerste keer aan 't doodgaan. Weet ge nog? Als ze vierentachtig jaar was had ze nog hoogste twee weken te leven. Als ze negentig jaar was nog vier weken en ze heeft haar nog moeten haasten mee doodgaan om geen honderd te worden.

ANDRE: Ja, z' had problemen mee haren laatsten asem te vinden. Van één ding ben ik wel altijd gerust geweest. Dat ze mij niet ging onterven.

KATJA: Ze had natuurlijk ook maar één kozijntje dat zo zot was om haar twaalf jaar lang vier keren in de week te gaan bezoeken in dat rusthuis ook hé. *Speels.* Maar ja, ge kondt evengoed naar daar gaan of op café waar.

ANDRE: Dat is waar. Dorst heb ik nooit g' had in dat rusthuis. Tot haar achtennegentigste kon ze evenveel dreupels drinken of ik. *Ondeugend.* En... *Op vlak van dreupels drinken...* Ge zoudt perfect haar dochter kunnen geweest zijn.

KATJA: Om dat hier te erven is dat niet nodig hé. Haast iedere keer als ge zat zijt, zegt ge dat alles wat dat van u, ook van mij is. *Ondeugend.* 't Is niet dat ge daarom nu morgen al moet doodgaan hé. ... Bon, waar zit ge al? *Kijkt om zich heen.* Nog nieverst als g' het mij vraagt. Ik wist het hé dat ik voorlopig maar beter mijn werkkleren kon aanhouden. En waarom loopt gij hier eigenlijk met dat horloge rond?

ANDRE: Ja, die moet hier weg, want der staat reclame op van de firma.

KATJA: Ik kan der wel niet aandoen dat gij van al d' artikels die we in de firma ooit verkocht hebben minstens één stuk meegepakt hebt naar huis, hé Dreetje.

ANDRE: Maar bij de meeste was ter wel een stukske af hé.

KATJA: Ja 't. Maar ge moest wel met een vergrootglas kijken om dat stukske dat ervan af was te kunnen vinden. Kom ... *Ze neemt het horloge uit zijn hand.*

We gaan dat nekeer vakkundig gaan oplossen zie. *Ze neemt een alcoholstift uit haar werkvest en schrijft een 'S' voor Excession.*

ANDRE: Goed bezig.

KATJA: Komaan, Dreetje. Iedereen weet dat ge van alles en nog wat meegepakt hebt naar huis.

ANDRE: Ah ja?

KATJA: Ja, als ge 's nuchtings met een plastiekkabaatje toekomt waar dat met moeite uw brooddoos in kan en ge gaat naar huis met nen kaba waardat er een opgevouwde kleerkast van Ikea in kan, hebt ge het wel rap door hé.

... Allee, we gaan der aan voortdoen. Moet de tafel gedekt worden?

ANDRE: 'k Veronderstel dat niemand zijn eigen talloor zal meebrengen.

KATJA: Talloren dus. *Ze opent de kast. Let's go!*

ANDRE: Ja, doe maar gelijk datte thuis zijt hé. *Hij hangt het horloge terug tegen de muur. En merci voor de taartjes. 'k Ga ze eerst in de frigo zetten. Hij verlaat de woonkamer met de twee dozen via de deur naar de keuken.*

KATJA: *Ze neemt een viertal borden uit de kast. Ze kijkt naar de onderkant van een bord en leest wat erop staat. Excessions. Goed bezig. Ze plaatst de borden open op tafel. En praat tegen André die nog in de keuken zit. Kan 't zijn dat ge der van dat model talloren thuis ook nen hele pak staan hebt?*

ANDRE: *Komt via de deur die naar de keuken gaat de woonkamer binnen en haalt glazen uit de kast die hij op tafel zet. Ze staan in mijn kast te wachten totdat we nog nekeer frieten met stoverij eten.*

KATJA: Daarvoor moeten we dan wel eerst naar de voetbal gaan en ons zat drinken, hé maat.

ANDRE: Wat houdt er u tegen?

KATJA: De laatste keer heeft het wel drie dagen geduurd vooraleer dat ik weer volledig nuchter was. *Ze neemt vier andere borden uit de kast en zet ze op tafel.*

ANDRE: Dat heb ik tegenwoordig minstens ene keer in de week.

KATJA: Gij moet voorlopig wel maar twee dagen in de week werken ook hé.

ANDRE: Maar in koppijn hebben 's anderdaags maakt dat geen verschil hoor.
Zaterdagavond de match van AA Gent en daarachter frieten met stoverij?

KATJA: We zien nog wel.

ANDRE: Op tijd weten te zeggen dat ik een bakske of twee in huis kan halen hé.

KATJA: Het probleem is dat ik dan wel nog met den auto naar huis moet.

ANDRE: Daar zijn oplossingen voor.

KATJA: Zeker dat. Blijven slapen. Achter elk vijftien pinten lig ik evenveel in mijnen bloten of gij. Gij peinst: 't is nu of nooit meer. Ik peins: waarvoren niet? En voor dat we het weten zijn we niet meer aan het peinzen, maar aan 't doen.

ANDRE: 't Leven kan toch schone zijn hé.

KATJA: Het probleem is... Ik zit uih... Voor de moment meer in mijn ... in mijn lesbische periode.

ANDRE: Tons zou het spijtig zijn dat we ons eerst zat drinken.

KATJA: Ik weet niet wat dat dat is, maar bij mij ligt dat echt met zijn vlagen hé. Sommige periode wil ik alleen maar nen vent die mij alle hoeken van de kamer laat zien en...

ANDRE: Al die eer is anders echt niet nodig hoor.

KATJA: *Kijkt speels naar zijn voorbroek.* Der zijn ook al wel andere momenten geweest hé.

ANDRE: Iedereen heeft al wel nekeer een zwak momentje.

KATJA: Zoekt u maar nekeer een vrouw voor tegare oud mee te worden.

ANDRE: Dat zoeken, dat is niets. Dat kunnen houden, dat is iets minder.

De borden en wijnglazen staan op tafel.

KATJA: Hebt gij indertijd ook bestek meegepakt van bij de firma?

ANDRE: In die tweede schuif. *Hij neemt verder witte lakens van de meubelen weg.* En uw nieuw vriendinneke, heeft ze haar plechtige communie al gedaan of...?

KATJA: *Terwijl ze bestek op tafel legt.* Ja zeg. Als ik op meiskes val, mogen ze jong zijn. Dat kan hé.

ANDRE: Zeker dat. En het heeft dus weer gekunnen.

KATJA: Valt mee. Eénentwintig. Chinees. Multicultureel. Niet te doen. Alles wat dat gepeinst dat ze zou moeten doen, doet ze.

ANDRE: Dat is niet multicultureel, maar multifunctioneel.

De bel gaat.

ANDRE: Ola. *Hij kijkt naar het horloge aan de muur.* Bijna klokslag zeven. Dat kan niet anders of...

KATJA: *Duidelijk niet enthousiast.* Audrey zijn. En van... *Ze maakt bij zichzelf een gebaar van spleetogen. Legt haar vinger op haar mond.* Mondje toe hé.

ANDRE: Zal wel zijn. Elk in zijn bed hé. *Hij knipoogt naar haar en verlaat de woonkamer via de deur naar de gang.*

KATJA: *Ze haalt verder bestek uit de schuif en legt het op tafel.*

Off hoort men André en Audrey praten.

ANDRE: *Off.* Iemand die juist op tijd komt, dat kan alleen maar ons Audrey zijn. *Men hoort dat ze elkaar drie kussen geven.* Welkom. En? ... Ca va?

AUDREY: *Off.* Voorlopig nog wel. En 'k hoop voor mijn eigen dat het azo mag blijven. Is 't langs hier?

KATJA: *Ze fluistert als het ware terzijde tot het publiek.* Bitch.

André en Audrey komen via de deur naar de gang de woonkamer binnen.

AUDREY: *Ze is dertig. Ze loopt extravagant gekleed en draagt een bril met zware zwarte benen montuur wat haar streng laat overkomen. Ze heeft twee vrij grote plastic dozen bij zich. Ze bemerkt Katja. Duidelijk uit de hoogte. Ah, kijkt nekeer hier zie. De klusjesdienst van het vroegere Excession Products is ter ook al. En ge draagt nog altijd een werkbroom zie ik. En voor de rest alles onder controle met u?*

KATJA: 'k Ben in de meest gelukzalige periode van mijn leven. 'k Heb verleden maand nen gast leren kennen die zijn vader in de top tien van rijkste Belgen sta. Zijn vader en zijn moeder hebben alle twee niet lang meer te leven en die gast vindt mij de liefde van zijn leven.

ANDRE: Hoe? En...? *Maakt een gebaar van spleetogen.*

AUDREY: Allee, gefeliciteerd. Nu nog leren wat dat charmes zijn dat ge hem kunt houden en ge zit echt op rozen. Ah ja, 'k was het bijna vergeten: gefeliciteerd met uwe verjaardag Dreetje. Een ijskast hebt ge dat hier? 't Is maar dat die amusekes dringend in de koeling moeten.

ANDRE: In de keuken staan der twee. En ze geven tons nog koelte ook.

AUDREY: Ja, sorry, maar ge gaat mij een momentje moeten missen. *Ze verlaat de woonkamer via de deur naar de keuken.*

KATJA: Oh kijk, ik heb al veel goesting om weer voort te gaan hé. Gelukkig dat ik gisterenavond met u geen frieten met stoverij gegeten heb, of volgens mij kwam het er zonder de minste moeite allemaal ineens weer uit.

ANDRE: Ge moet u dat nu niet aantrekken.

KATJA: Vis dat niet vers is, is erg, maar...

ANDRE: Uih... Ik heb nu ook wel niet ervaren dat ze stinkt.

KATJA: Nee, maar z' is nen evengrote sfeerverpester of rotte vis. Een grote achterbakse bitch, dat is ze. Heb ik geen gelijk? Hé, heb ik...?

ANDRE: We weten allemaal hoe dat ze in mekaar zit.

KATJA: Komaan zeg het.

ANDRE: Wat?

KATJA: Zeg dat ze een bitch is.

ANDRE: Maar how zeg.

KATJA: Nee, ik wil het je horen zeggen.

ANDRE: g' Hebt het wel goed zitten hé. *Praat deftig AN.* Ewel, moet ge nekeer wat weten? Die Audrey is een achterbakse 'bitch'.

AUDREY: *Komt de woonkamer binnen via de deur van de keuken.* Stoor ik?

ANDRE: *Wil overdreven vriendelijk antwoorden.* Natuurlijk ni...

KATJA: *Zeer koel en nuchter.* Wat peinst ge zelf?

AUDREY: *Met een venijnig lachje richting Katja.* Ik heb het gevoel dat ik nog een beetje moet blijven. Bon, Dreetje. Ik heb dus de amusekes een beetje gemaakt naar mijnen smaak. Ja, ge kunt moeilijk iets maken dat ge zelf niet graag eet hé. Ik heb dus meegebracht. Burrata. Gegrilde Halloumi. Quinoa slaatje en Falafelballetjes met veganaise. En voor diegene die het nog niet doorhebben. Aangezien dat ik vegetarisch ben, zijn het er allemaal zonder vlees.

ANDRE: Ah, zonder...

AUDREY: Ja, het wordt tijd dat iedereen een beetje bezig is met dierenleed hé. Voor ieder stukske vlees dat de mens opeet, moet er wel een dier afgeslacht worden. Zomaar hé. Nen mens denkt: 'k heb goesting naar een biefstukske. Boef. Wordt er onmiddellijk een koe uit de weide gehaald en afgeslacht. Overmorgen denkt diezelfde mens: ik heb goesting in gehaktballekes. Weg dat zwijn zijnen droom om nog een jaar of vijf te leven.

KATJA: Geef mij af en toe maar nen goeien eind saucisse met wortelstoemp. Als ter nen leeuw in Afrika kans heeft van nen safaritoerist aan te vallen en hem op t' eten, peinst ge dat die leeuw hem dan afvraagt ofdat die vent niet nog liever vijfentwintig jaar gelukkig getrouwd zou zijn?

AUDREY: En dan die mestoverschotten. Iedere keer als er een koe, waarvan dat er veel te veel lopen in een wei, kakt, komt er zoveel fosfaat vrij dat...

ANDRE: Audreytje. Al die theorieën, jonk. We zijn hier wel voor mijne verjaardag en niet voor een academische zitting van wereldverbeteraars hé. Ik vertel dus nu een lolle.

Der zijn twee lesbische vrouwen en de die gaan ergens midden in 't stad op een terras gaan zitten. Ze bestellen alle twee nen witte wijn en ze vragen der een talloorke bij om te knabbelen. Die garçon vraagt: "En wat hadden de dames gewenst? Kaas of salami?" Kaas zegt die ene, want bij ons komt er geen vlees naar binnen. *Hij lacht met zijn eigen grap.* Hebt ge ze? Hé, verstaat ge ze? Een goeie hé? Hé? Jamaan, ge zijt toch zeker dat ge ze verstaat hé?

AUDREY: *Is de beste dat ik de laatste jaren g' hoord heb, Dreetje. Ze lacht overdreven, onnatuurlijk en verlaat de woonkamer via de deur naar de gang.*

ANDRE: Ze lacht, maar volgens mij verstaat ze ze niet hoor.

KATJA: *Degenererend. Falafelballetjes met veganaise. Weet ge wat? Geef mij af en toe maar een bakske vette frieten met stoverij.*

ANDRE: Zal wel zijn. 'k Ga nekeer gaan kijken ofdat dat wel etelijk gaat zijn dienen bazaar dat ze hier in de frigo gezet heeft.

Hij verlaat de woonkamer via de deur naar de keuken.

KATJA: *Opent haar rugzak en haalt er een slinger uit. Ze hangt de slinger op in de woonkamer. Op de slinger staat Happy Birthday. 50 Years.*

De achterdeur gaat open en Jeanne verschijnt. Ze is een vissersvrouw van 65. Ze draagt doordeweekse kleren met daarboven een schort. Haar haren zijn samengebracht in een dot. Katja bemerkt haar en ze slaakt een kreet.

KATJA: Ah!! Godverdomme, wat is dat man? Wie zijt gij en van waar komt gij uitgekropen?

JEANNE: Azo verschieten. Volgenst mij hebt gij een slecht geweten.

ANDRE: *Komt via de deur naar de keuken de woonkamer binnen. Wat...? Jeanne, wat doet gij hier?*

JEANNE: Ook nen goeiendag, Jeanneke. Ge ziet er goed uit, kind. 'k Ben blij van u te zien.

ANDRE: Ja, 't is waar, ge ziet er goed uit. Maar wat doet ge hier?

JEANNE: Ge geeft mij nen sleutel van de villa voor moesten der rare dingen gebeuren dat ik een oogske in 't zeil kan houden. Ewel, volgens mij gebeuren der hier nu rare dingen.

ANDRE: We komen hier gewoon tegare voor een weekendje met al de collega's van mijn vroegere werk voor mijne verjaardag. En eigenlijk ook een beetje voor nen uitgestelden team building dag.

JEANNE: Nen team building dag van een firma die een jaar geleden failliet gegaan is. Is ook weer nen ingenieur die tot zij vierendertig jaar naar 't schole geweest is die dat verzonnen heeft zeker?

ANDRE: Voor mij is 't meer nen reünie.

JEANNE: Nen reünie! Failliet is failliet. Ik heb heel mijn leven garnalen gepeld met vier vrouwen in een visserzake op den dijk. 'k Was te wreed blij dat ik op pensioen kon gaan, dat ik naar undren zever niet meer moest luisteren. Verre van dat ik er nog nekeer zou mee reünieën.

ANDRE: Elk zijn gedacht hé.

JEANNE: Enne ... Die blijven hier dus heel 't weekend.

ANDRE: Ja. Waarom?

JEANNE: Eh, dat ik morgen weer niet kom kijken wat dat er hier gaande is.

ANDRE: Ge moet dus morgen niet weer komen kijken wat dat er hier gaande is.

JEANNE: Bon. Ja, eigenlijk kondt ge nekeer getelefoneerd hebben om mij dat te zeggen ook hé. Of zijt ge mijnen telefoonnummer kwijt misschien?

ANDRE: Ik ben uwen telefoonnummer niet kwijt.

JEANNE: Zou kunnen hé. Want 'k kan den tijd niet zeggen dat je mij nog nekeer gebeld hebt.

ANDRE: Ja, dat...

JEANNE: Zeker meer of vijf maanden geleden. En te weten datte vroeger soms twee keren per maand naar Oostende kwam om bij mij frieten met stoverij t' eten.

ANDRE: Uih... *Zit verveeld met haar bemerking.* Weet ge wat: ik bel u. Ge moogt erop rekenen.

JEANNE: Weet ge wat? 'k Zal t' geloven als ik uwen nummer op mijne gsm zie verschijnen.
Ze verlaat de woonkamer via de achterdeur.

KATJA: *Uitdagend.* Jaja ...

ANDRE: Wat: "Jaja"?

KATJA: Sommige mensen komen naar de zee voor de gezonde lucht. Andere komen frieten met stoverij eten.

ANDRE: Ja, ik ben wel nen vrije mens hé. En dat was toevallig.

KATJA: Toevallig. Een paar maanden aan een stuk, twee keren in de week. Stelt u voren dat ge het gepland had. Enne ... al met nekeer gene paardencourse meer in Oostende?

ANDRE: Als ze spreken van u aan ulder kinders voren te stellen, wordt het gevaarlijk hé.

KATJA: Ja, tons wordt de kans groot dat ge niet meer op verplaatsing kunt gaan voor frieten met stoverij t' eten. Ondeugend. Pas op, ik gun het u hé.

ANDRE: Ze stinkt wel naar de garnalen hé zeg.

KATJA: *Speels, ondeugend.* Eerst nekeer tegare in 't zeetje gaan zwemmen.

AUDREY: *Ze komt via de deur naar de gang de woonkamer binnen met twee kattenbenchen met daarover een doek.* **Stoor ik?**

KATJA: *Gemaakt vijandig met een lachje.* **Wat peinst ge zelf?**

AUDREY: Sorry Dreetje, maar ik ben genoodzaakt geweest twee van mijn beste vriendjes mee te brengen. Hier in dienen bench zit Anoebis. En in dienen anderen mijne Pitou.

KATJA: Gij hebt twee van uw katten meegebracht of wat?

AUDREY: Als echte kattenvriend pak ik mijn verantwoordelijkheid. Mijne Pitou die is verkouden en dus moet hij drie keer per dag een pilleke krijgen. En Anoebis die heb ik vier weken geleden uit het kattenasiel gehaald. Van de moment dat ze bij mij thuis was, heb ik die twee volle dagen geobserveerd. Dat beestje lijdt aan verlatingsangst. Dan kunt ge die niet zomaar een heel weekend alleen achter laten hé.

KATJA: Stelt u voor dat iedereen zijn huisdieren meebrengt naar diene reünie hier.

AUDREY: Ik heb er gewoon twee meegebracht uit noodzaak, ja. Mijn negen katten, dat zijn voor mij mijn kinders. Moest gij kinders hebben, zoudt gij ze twee dagen alleen achter laten als ze wat ziekskes zijn? *Ze kijkt in de benche.* Hé, Pitouke is een beetje verkouden hé.

KATJA: Sebiet loopt iedereen hier tegen 't eind van 't weekend te niezen. Gij liever of ik.

AUDREY: Wat? Ik liever of gij?

KATJA: Die kat drie keers per dag nen suppositoire opsteken. *Ze lacht nu enorm met haar eigen grap.* Stelt u voren. *Ze doet met haar duim het gebaar van iets ergens induwen.*

AUDREY: *Praat tegen de kattenbenche waarin Pitou zit.* Niet naar luisteren, mijn klein ventje. Den dag dat ze de IQ's uitgedeeld hebben stond ze spijtig genoeg vanachter in de rij. *Praat nu tegen Katja.* Gij lijkt meer op nen dierenbeul dan op nen dierenvriend gij. Dreetje weet dat bij mij mijn beestjes op d' eerste plaats komen. De laatste keer dat we samen bij AVEVE stonden heeft hij mij helpen inladen.

ANDRE: Ja, dat mag gezegd zijn. Ik ging om een zakske hondenkorrels van tien kilo, maar Audrey...

AUDREY: Bij mij hebben mijn negen kindjes allemaal een apart mandje om in te slapen en de duurste kattenbakvulling om hun kaka in te doen. Twaalf krabpalen staan der verspreid over heel het huis. Iederen dag krijgen ze dan nog, naast kwalitatieve korrels, een snoepdooske variërend van met rundvlees over kip tot vis.

KATJA: Die katten van u zijn dus niet vegetarisch.

AUDREY: *Kijkt haar bedenkelijk aan.* Vegetarische katten?

KATJA: Ge beseft toch dat voor dat dooske katteneten met rundvlees, dat er daarvoor zomaar een koe uit de weide moest gehaald worden en geslacht. Dat er voor u katten een zwijn vijf jaar vroeger is moeten doodgaan dan dat het eigenlijk zelf zou gewild hebben. Dat...

AUDREY: *Ze wordt enorm zenuwachtig.* Gij gaat nu stopen. *Ze stapt in het rond en praat tegen zichzelf.* Ge g' hebt niet g' hoord wat dat ze gezegd heeft, Audrey. Ge doet gewoon ofdat ... *Ze kijkt nu naar Katja.* En zijt er maar zeker van: hier gaat ge spijt van krijgen. *Ze verlaat met nijdige korte stapjes de woonkamer via de deur naar de keuken.*

KATJA: *Steekt haar middenvinger in de hoogte. Triomfantelijk. Yes!!! Bitch. Geef toe: dat is meer of 1 -0 hé.*

ANDRE: Als ge maar weet dat die nu halfzot aan 't worden is hé.

KATJA: Ja, dat was ook wel de bedoeling, hé Dreetje.

ANDRE: Die heeft daar nooit bij stilgestaan dat haar katten andere beesten opeten hé. Ge beseft toch dat gij ervoor gezorgd hebt dat vanaf nu die katten ulder feestmaaltijd kunnen vergeten.

KATJA: Ik vind dat jammer voor die beestjes. Maar moest die bitch nu ook maar ene keer een beetje normaal doen.

ANDRE: Ge weet hoe dat ze in mekaar zit. Ik hoop alleen dat er geen misserie van komt. 't Is wel de bedoeling dat het hier een blij weerzien wordt hé.

KATJA: Ja, sorry Dreetje, maar 't is wel zij die altijd ambetant doet hé.

ANDRE: Negeert haar dan gewoon.

KATJA: Ik beloof u: ik doe mijn best. *Ze vormt haar lippen voor een kus en doet alsof ze hem vanop afstand kust.* Ik versta ook niet dat zij de initiatiefneemster is van dat weekendje hier. De minst sociale van heel den hoop wou per se nog nekeer mee iedereen afspreken. Geef toe, ze heeft u toch zedelijk verplicht van dat hier te organiseren voor uwe verjaardag.

ANDRE: Ze heeft daar wel vijf keren voor gebeld, ja. Ik zag dat eerst niet zitten om hier met heel die bende... Maar als ik eerlijk wil zijn: ik vind het wel geestig om iedereen achter een jaar nog nekeer weer te zien.

KATJA: En iedereen was zomaar t' akkoord om...?

ANDRE: Paul zei dat ik al die moeite niet moest doen. En Olivier had eerst gezegd dat hij daar genen tijd voor had.

KATJA: Maar hij en Mieke komen dan toch.

ANDRE: Blijkbaar wel.

De bel gaat.

ANDRE: *Ola, der zijn der blijkbaar nog die Maison Madeleine gevonden hebben. Hij verlaat de woonkamer via de deur naar de gang.*

KATJA: *Steekt haar middenvinger op naar de deur van de keuken. Enthousiast. Bitch!!!!*

Men hoort praten in de gang.

ANDRE: *Off. Dag meneer den directeur. Welkom.*

PAUL: *Off. Al lachend. Dienen tijd is lang voorbij, hé André. Zeg maar Paul. En nen gelukkige verjaardag.*

ANDRE: *Off. Merci. En hier zie, ons Chantalleke.*

CHANTAL: *Off. Maar Dreetje, gij ziet er goed uit.*

KATJA: *Terzijde tot publiek. Ze speelt Chantal. 'Kom hier dat ik u nekeer goed ambrasseer.' Terwijl Katja doet alsof ze drie kussen geeft, gaat het gesprek in de gang verder.*

CHANTAL: *Off. Kom hier dat ik u nekeer goed ambrasseer. Gelukkige verjaardag. Ze geeft drie kussen.*

ANDRE: *Off. Als ter iets is dat ik gemist heb in die vijf jaar, zijn het die ambrasseringsen van u, Chantelleke. Ga maar gewoon rechtdoor naar de living.*

De deur van de gang gaat open en Paul, gevolgd door Chantal en André komen de woonkamer binnen. Paul was de vroegere directeur van de firma. Hij is vijftig en een echte gentleman. Hij draagt een maatpak met das. Chantal is achtendertig en heeft lange blonde haren. Ze draagt een spannende kokerrok met sexy blouse, draagt hoge hakken en is overdreven, maar stijlvol gegrimeerd.

PAUL: *Komt via de deur van de gang de woonkamer binnen. Hij ziet Katja staan en opent zijn armen. Mijnen jarenlange steun en toeverlaat. Mijn juffrouw: 'voor elk probleem is ter een oplossing.'*

KATJA: *Gaat bij Paul en omhelst hem. Dag Paul. Ze geven elkaar drie kussen.*

PAUL: Kan 't zijn dat gij in de plaats van vijf jaar ouder, vijf jaar jonger geworden zijt?

KATJA: Kan 't zijn dat gij nog altijd nen even grote charmeur zijt of vijf jaar geleden?

PAUL: Ge ziet eruit gelijk de mooiste blomme die ooit op de floriën in bloei gestaan heeft.

CHANTAL: *Is er duidelijk niet mee ingenomen dat Paul al die aandacht schenkt aan Katja. Ze wringt zich voor Paul door tot bij Katja. Dag Katja. Ze drukt haar de hand.*

KATJA: Dag Chantal. Ge moet u geen zorgen maken, hij meent dat wel niet van die bloem hé. Der is ter maar ene haar blomme die altijd het schoonst zal bloeien en dat is die van u.

ANDRE: 't Zal wel. Chantalleke heeft een blomme die vier keer per jaar, drie maanden lang in bloei sta.

AUDREY: *Komt via de deur van de keuken de woonkamer binnen. Dreetje, hebt gij Temesta in huis? Ik moet iets pakken om te kalmeren want sebiet heb ik mijn eigen niet meer onder controle.*

PAUL: En hier zie, ons Audreytje.

AUDREY: Voorlopig kan, wat dat ge ook te zeggen hebt, der niet meer bij, Paul. Ik moet nu vooral proberen eerst mijzelf weer in balans te krijgen. Kunt ge die Temesta voor mij naar buiten brengen, Dreetje. Ik heb nu dringend verse lucht nodig. *Ze verlaat de woonkamer via de deur naar de gang.*

PAUL: Hebben we hier of daar iets gemist?

KATJA: Volgens mij zit ze mee het begin van katteziekte.

CHANTAL: Amaar zeg, ik wist anders niet dat mensen ook de katteziekte kunnen krijgen.

KATJA: Wel, eigenlijk peinsde ze dat haar katten vegetarisch waren. Maar nu dat blijkt dat dat geen waar is, heeft ze het daar een beetje moeilijk mee.

PAUL: Vegetarische katten...

CHANTAL: Amaar zeg, vegetarische katten. Tegenwoordig kunt ge echt alles kopen hé.

KATJA: Ja, en Audrey heeft dus een kat in nen zak gekocht, hé Chantalleke.

PAUL: Het uih... Misschien kan ik toch maar beter nekeer gaan kijken hoe dat het met Audrey is. Ik breng dan de wijn en de champagne mee. Hij staat nog in den auto. *Hij verlaat de woonkamer via de deur naar de gang.*

ANDRE: En hebt ge het gemakkelijk gevonden, Chantalleke?

CHANTAL: Ik ben der met mijn ogen toe naartoe komen gereden, Dreetje.

ANDRE: Met uw ogen toe dan nog wel.

CHANTAL: *Met stupide lachje.* Met de gps hé.

KATJA: *Doet haar stupide lachje na.* Met de gps hé.

ANESKA: *Ze komt via de deur naar de gang de woonkamer binnen. Is vijfendertig en van Russische afkomst. Ze praat een gebrekkig Nederlands. Ze draagt een pakje met luipaardmotief bestaande uit een kort rokje en sexy topje. In haar haren zit een lint met hetzelfde motief. Over haar schouder draagt ze haar handtas. Ze heeft een frigobox bij zich. Ze gooit heel speels de deur open en wuift naar de aanwezigen. Hello Hello. From Russia with love. Ze maakt met haar rechtse hand wuivende kusjes naar iedereen.*

ANDRE: *From Belgium with nog meer love for you.* Hij opent zijn armen voor haar.

ANESKA: *Komt met de frigobox in haar hand de woonkamer binnen. Ze gaat bij André en geeft hem drie kussen. André. Ongelovelijken proficiat met uwen verjaardag.*

ANDRE: *Hij praat hetzelfde gebrekkige Nederlands. Ongelovelijken merci.*

ANESKA: *Kijkt nu naar Chantal en Katja. En jullie enen goeiendag van mij.*

KATJA: En, alles oké?

ANESKA: Ja ja, alles kitsch met mij. Ikken voelen mij als een luipaard in de brousse van Oostend. *Wijst op haar kledij.*

ANDRE: Ja, ge ziet er sexy uit.

ANESKA: Ikken ben sexy, André.

CHANTAL: En precies een beetje frigoboxtoerist ook.

ANESKA: *letwat gepikeerd. Gaat gij lach met mij of wat? Ze gaat dicht bij Chantal staan.*
Hé, zijt gij naar hier gekom om mij te lachen uit of wat?

CHANTAL: Nee nee, maar ik peinsdegen met die frigobox...

ANESKA: Laat het peinsdegen maar over aan mens met verstand: aan mij dus. Hierin zitten de aperitief. Ik die thuis al hebben gekoeld.

ANDRE: Perfect, hé Aneskaatje. *Hij neemt haar koelbox. Ik ga den inhoud van uw mobiele koeling in de keuken in de frigo steken. Hij verlaat via de deur naar de keuken de woonkamer met de frigobox.*

CHANTAL: En ik uih... Ik ga nekeer kijken ofdat Paul alles onder controle heeft met Audrey. *Ze verlaat de woonkamer via de deur naar de gang.*

ANESKA: Zij zijn dus nog even stom of enen jaar terug. Zij niet eens hebben door Audrey zijn lesbisch. En met u, alles zijn goed?

KATJA: Ja, eigenlijk wel. Ik doe nu koerierdienst.

ANESKA: Goede job voor u. *Ze lacht.* Ik nog weten. Gij hebben geen zittende poep. Dat was wel genen cadeau om hier te geraak. Ik drie uren zijn onderweg geweest. In Gent te voet naar de bus. Met de bus naar de tram. Met de tram naar de trein. Hier van de trein naar de tram. Van de tram naar de bus. Van de bus naar de camion.

KATJA: Camion?

ANESKA: Ah ja. Er rijden genen bus tot hier hé. Ik stappen van bus en doen auto de stop. *Ze doet alsof ze uitdagend staat te liften.* Onmiddellijk stoppen enen camion.

KATJA: *Kijkt naar haar outfit.* Ja, dat zal wel.

ANESKA: Ik gaan zitten in die camion. Hij niet vragen aan mij: "Waar moeten gij naartoe?"
 Nee hij vragen: "Gij zijn niet bang om te worden verkracht?" Ik zeggen tegen hem:
 'Waarom gij denken ik doen auto de stop?'

ANDRE: *Komt via de deur naar de keuken de woonkamer binnen.* 't Gaat wel een straf aperitiefke worden, hé Aneskaatje. Wodka, rum.

ANESKA: Zijn goed voor de sfeer. *Ze doet wat vurige danspasjes.* Iedereen zijn in form? Wat er schelen buiten met die Audrey?

ANDRE: Een beetje last van stressaanvallen.

ANESKA: Aanval van de stress!! Zij hebben geen man. Hoe zij dan kunnen hebben aanval van de stress? En zij nog altijd maken hapjes aperitief voor feest hier?

ANDRE: Dat is geen probleem. Die zitten al in de frigo.

ANESKA: Ik het wel niet echt vertrouwd. Als ik hier toekwam zij doosjes van poesie poesie aan het opendoen en aan allemaal riek. Zij ons toch gene doosjes voor de poesie poesie geven als hapjes aperitief?

KATJA: Nee nee, ze ziet haar katten zodanig graag dat ze alles voorproeft.

ANESKA: Ik altijd al gedacht, in België mensen doen soms beetje raar. *Tot André.* Ik toch graag hebben jij eerst van alle hapjes aperitief eens proef.

ANDRE: *Overdreven lief.* Ge weet, voor u alles, hé Aneskaatje.

ANESKA: Kunt jij daar mee stop, alste u belieft, André? Ik hebben u al zo dikwijls gezegd: jij niet zijn mijn typ.

ANDRE: *Wendt zich af. Terzijde tot publiek.* Ja, pas op, bij haar moet ge nooit niet vragen hoe laat dat het is.

De gsm van André gaat af.

ANDRE: Ola. Dat gaan der twee zijn die het niet vinden. *Hij neemt zijn gsm op.* Hallo, André.

Via de klankbox hoort men de stem van Olivier.

OLIVIER: *Off.* André, Olivier hier hé.

ANDRE: Awel, manneke. Kunt ge uw baan niet vinden?

OLIVIER: *Off.* Ik wilde gewoon maar laten weten dat we wat later gaan zijn. Onvoorziene omstandigheden. Ja, Mieke moet iets g' eten hebben dat haar misvallen is.

ANDRE: Oei, dat is minder datte. En erg?

OLIVIER: *Off.* Ja, is nog moeilijk te zeggen. We doen ons beste om der te geraken, maar schiet ons niet dood moest het niet lukken.

ANDRE: Dus toch erg.

OLIVIER: *Off.* We doen ons beste. Hij zet de gsm af.

ANDRE: Raar affaire. *Kijkt naar Katja en Aneska.* Mieke heeft iets g' eten dat haar misvallen is.

ANESKA: Misschien zij thuis ook eten doosjes van de poesie poesie.

TWEEDE SCÈNE

Vrijdag 15 juni. 19u30

Paul en Chantal zitten in de 3-zit. In de ene 1-zit, zit Katja. In de andere 1-zit, zit André. Helemaal in de andere hoek van de living zit Audrey in kleermakerszit met gestrekte armen boven haar hoofd, haar handpalmen tegen elkaar. Ze doet aan meditatie en zit met haar ogen dicht. André en Katja hebben hun werkkledij geruild voor deftige hedendaagse kledij.

ANESKA: *Aneska is duidelijk al wat beschonken, ze loopt rond met een fles wodka en giet Paul zijn glas nog eens vol. Hoe meer drank er is in het man. Hoe meer plezier er van voortkomen kan.*

PAUL: Gij zoudt geern hebben dat ik zat ben, hé Aneskaatje.

ANESKA: *Ondeugend, speels. En wie weten wat er dan gaat gebeur, hé mijnheer Paul. Ze wil nu ook Chantal haar glas volgieten.*

CHANTAL: Voor mij maar een half glazeke, Aneska. Direct begin ik met een dubbele tong te klappen.

ANESKA: Dan kunnen ge ook dubbel zoveel zeg, hé Chantal.

KATJA: *Ze kijkt richting Audrey. Zou madam zen al wakker zijn?*

ANESKA: Audrey zitten in hogere sfeer.

CHANTAL: *Kijkt naar het horloge aan de muur en begint enorm te lachen.*

Het gesprek stopt en iedereen kijkt naar Chantal.

CHANTAL: *Kijkt nu naar de borden op tafel. Ze wijst ernaar en begint opnieuw te lachen. Ze kijkt van tafel weg, kijkt terug en lacht nog meer.*

ANDRE: Wat scheelt er, Chantalleke? Zit ge mee niet in bedwang te houden binnenpretjes?

CHANTAL: Amaar zeg, gij hebt juist dezelfde horloge, talloren en glazen ofdat Paul heeft. Nu tegen Paul. Paul, André heeft juist dezelfde... Waar hebt gij uw servies gekocht, André?

ANDRE: Ja, nu vraagt ge mij wat. Ik uih... *Hij staat recht. Ik ga voor iedereen in de keuken azo een femme fatalebolleke gaan halen.*

Hij verlaat de woonkamer via de deur naar de keuken.

KATJA: *Licht enorm. Femme fatale. Roept hem na. Falafelbolleke!*

CHANTAL: Paul. Paul, hebt gij al gezien dat André hier juist hetzelfde servies heeft of gij?

PAUL: *Verveeld.* Ja, ik heb dat al gezien, Chantal. André heeft juist...

KATJA: Maar wel van een ander merk, hé Chantalleke. Kijkt nekeer goed naar die horloge. Niet Excession maar Sexcession.

CHANTAL: Paul, die horloge...

PAUL: Chantal, iedereen hier weet dat André al de materialen waar dat er iets aan mankeerde meedeed naar huis hé.

CHANTAL: En wat mankeerde er aan die horloge?

KATJA: Verkeerd label opgeplakt, hé Chantalleke. Der staat een S teveel op.

CHANTAL: Paul, der staat een S...

PAUL: *Kijkt van Chantal weg.* Ja, de S van simpele duive. *Herpakt zich, nu eerder speels.* Gelukkig dat Dreetje al den afval meedeed naar huis. Anders was ons factuur van afvalcontainers nog hoger geweest en waren we nog eerder failliet geweest.

AUDREY: *Praat terwijl ze met haar ogen dicht blijft zitten.* Het fameuze faillissement.

CHANTAL: *Ze drinkt van haar glas.* Wat bedoelt ge mee...?

PAUL: We zijn hier voor plezante dingen. Niet voor te zagen, hé Chantal.

CHANTAL: Ik wildegen alleene maar vragen wat dat Audrey bedoelde mee...

PAUL: *Indringend.* Dat we hier voor plezante dingen zijn, heb ik gezegd.

Er valt een stilte waarbij iedereen naar Paul en Chantal kijkt.

Audrey staat op en komt zonder iets te zeggen plaatsnemen tussen Chantal en Paul in de 3-zit. Iedereen kijkt naar haar.

AUDREY: Voor mij nen dubbele wodka.

Iedereen kijkt haar aan zonder iets te zeggen.

PAUL: Misschien kunt ge dat beter niet doen, Audreytje. Drie Temesta's en nu wodka.

AUDREY: *Kijkt eventjes naar Paul. Ze neemt nu Chantal haar halfvolle glas uit haar hand en drinkt het in één teug leeg.*

CHANTAL: Amaar zeg, dat was wel mijn glas hé.

AUDREY: *Steekt haar lege glas richting Aneska.*

ANESKA: Uih, ik niet weten... *Ze kijkt naar Paul.*

AUDREY: *Gaat vlak voor Aneska staan zodat ze niet meer naar Paul kan kijken.*

ANESKA: Wodka genoeg. Enen frigobox vol.

Ze giet Audrey haar glas vol.

AUDREY: Achter drie glazen wodka zeg ik dingen waarvan dat ik anders niet eens durf dromen. Spannend hé. *Ze giet nog een ferme slok naar binnen en gaat zitten.*

ANDRE: *Komt via de keukendeur de woonkamer binnen met een schotel met Falafelbolletjes en veganaisesaus.*

En hier zijn de femme fatalebollekes met rare mayonaisesaus.

Iedereen kijkt even naar André. Ze kijken dan terug voor zich uit.

ANDRE: Oei. Uih... *Hij verlaat onmiddellijk terug de woonkamer via de deur naar de keuken.*

Iedereen kijkt weer naar iedereen.

CHANTAL: *Neemt Paul zijn glas en drinkt het in één teug leeg. Ze lacht nu stupide. En als ik teveel gedronken heb, heb ik altijd ongelooflijk veel goesting naar seks! Ze lacht weer stupide.*

ANESKA: Ik dat hebben zelfs zonder te drink. Ik zijn Russia. *Ze schudt met haar heupen.* Ik hebben velen temperament in mijnen boddy hé.

CHANTAL: *Tot Paul. Amaar zeg, dat is nu toch ook wel toevallig. Ze doet Aneska haar heupbewegingen na. Aneska heeft ook overal jeuk als ze teveel gedronken heeft.*

ANESKA: Ik willen wel hebben geen vaste man. Niet goed. Voor ge het weet liggen hij met zijn voeten op salontafel terwijl ik zijn friet aan de bak ben. Ik hebben mijn balans gemaakt. Ik willen hebben geen vaste man. Ik willen niet alle dagen kook. Maar ik willen wel hebben alle dagen seks. Ik zeggen tegen mijzelf: Aneska, hoe lossen jij dat op? En ik hebben gevonden oplossing. Ik laten mij uitnodigen door vreemde man op restaurant, daarna wij hebben seks.

CHANTAL: *Lach enorm.* Amaar zeg, Paul. Hebt ge dat g' hoord. Die Aneska...

PAUL: *Vrij koel.* Ik heb het gehoord, Chantal.

ANESKA: En pas op, alle man die bij mij vreemd zijn komen gaan, zijn veilig hé. Hun vrouw bij mij komen en vragen: "Gij iets hebben gehad met mijn man?" Ik zeggen: "Ik u niet begrijpen en weten van niets." *Uitdagend.* Ik ook al hebben gehad seks met mannen van de firma. Maar bij mij alle geheimen zijn veilig. *Ze tikt met een vinger tegen haar hoofd.* Ik altijd onmiddellijk weten alles van mijn harde schijf.
... *Ondeugend.* Maar wel nog hebben back-up schijf.

ANDRE: *Komt via de keukendeur de woonkamer binnen.* En hier zijn de femme fatalbollekes met...

Er valt een stilte waarin iedereen naar iedereen kijkt.

De bel gaat.

Iedereen kijkt nu naar de deur van de gang. Vervolgens kijkt iedereen André zijn richting uit.

ANDRE: **Uih...** *Zet het plateau met falafelbolletjes en de veganaisesaus op tafel. En ge moet u niet schuldig voelen, want z' hebben der geen koe moeten voren dooddooen.*
Hij verlaat de woonkamer via de deur naar de gang.

KATJA: Allee, voor mij dan maar een bolleke niet van de koe. *Ze neemt een Falafelbolletje.*

PAUL: Dat ziet er niet slecht uit. *Hij neemt ook een Falafelbolletje.*

CHANTAL: *Terwijl ze een Falafelbolletje neemt. Ondeugend.* Hooo, ik ben echt benieuwd wat dat er op uw back-up schijf staat, Aneska.

PAUL: *Geïrriteerd.* En ik peins dat het tijd wordt dat jij plat water begint te drinken.

In de gang hoort men André praten met Olivier.

OLIVIER: *Off.* Beter laat dan nooit hé.

ANDRE: *Off.* Olivier. Welkom.

AUDREY: *Buigt voorover zonder iets te zeggen. Ze neemt een Falafelbolletje en knabbelt het op.*

OLIVIER: *Off.* En ... gelukkige verjaardag.

ANDRE: *Off.* Merci.

AUDREY: *Buigt voorover zonder iets te zeggen. Ze neemt een Falafelbolletje en knabbelt het op.*

OLIVIER: *Off.* De cadeau is gemeenschappelijk. Daarvoren moet ge bij Chantal zijn. En hier gelijk afgesproken, een kartonneke cava.

ANDRE: *Off.* Die cadeau dat moet van mij zelfs niet. Als we ons maar amuseren.

AUDREY: *Buigt voorover zonder iets te zeggen. Ze neemt een falafelbolletje en knabbelt het op.*

De deur van de gang gaat open en André en Olivier komen de woonkamer binnen.

ANDRE: En kijkt nekeer wie dat we hier hebben.

OLIVIER: Goeiendag allemaal.

PAUL: Hierzie, mijne man van de cijfers.

OLIVIER: *Komt bij Paul en drukt hem de hand.* **Paul.** *Hij geeft nu Chantal een kus.*
Chantalleke.

ANDRE: *Verlaat de woonkamer via de deur naar de keuken met het karton cava.*

CHANTAL: Amaar zeg, gij hebt were van diene goedriekende parfum aan. Hoo, als hij vroeger op zijnen bureau zat, dan zou ik alle vijf minuten bij hem willen gaan staan hebben om hem te kunnen rieken. Hoo, ik werd daar zo... zo wild van hé. Kom alhier dat ik u nekeer goed ambrasseer. *Ze geeft hem drie kussen.*

OLIVIER: Ons Katja.

KATJA: Stoort het als ik al heel wat minder wild word?

OLIVIER: Van mij of van mijne parfum? *Hij maakt een genotvol geluid terwijl hij haar een overdreven kus geeft. Hij draait zich nu om en opent zijn armen richting Aneska. En hier zie, ons lady uit het land van de Perestrojka.*

ANESKA: *Gaat bij hem en kust hem. Dag Olivier. Gij waarschijnlijk mijnen nummer de gsm zijn verloor. Gij hadden gezegd, gij mij binnen de week na failliet bedrijf zoudt bel. Ik u wel niet meer hebben gehoord.*

OLIVIER: Mijne gsm... gecrasht. En 'k weet niet hoeveel van mijn contacten dada.

CHANTAL: *Al lachend. Hooo, met die moderne gsm's is 't altijd wat. Gisteren wilde ik nen foto van Paul trekken, maar in de plaats van Paul, stond ik er zelf op.*

ANESKA: Gij rieken misschien nog evengoed of vroeger. Maar kunnen het zijn gij er veel minder goed uitzien?

OLIVIER: *Probeer speels haar bemerking weg te werken. Ja, die complimenten van ons Aneska, daar zit nen mens echt op te wachten. De laatste dagen veel teveel moeten werken hé. Werken werken werken, om in 't weekend vrij te zijn, voor naar hier te kunnen komen.*

Hij gaat nu bij Audrey. Steekt zijn hand uit. En hier ons Audrey.

AUDREY: Ze kijkt hem niet aan, neemt nog een falafelbolletje. En Mieke is niet mee?

OLIVIER: Uih... Mieke is, gelijk dat ge kunt zien, niet mee. Ze voelt haar niet echt goed en...

ANESKA: *Heel ludiek. En Mieke zijn echt ziek of Mieke doen alsof zij zijn ziek?*

OLIVIER: Pardon?

ANESKA: *Terwijl ze Olivier een wodka uitschenkt. Ah ja. Als Mieke werken zij voor firma zij ook dikwijls zeggen: "Ik zijn ziek." Maar zij daarom niet altijd zijn ziek. Ik eens hebben meegemaakt. Zij zijn veertien dagen ziek. Maar ik haar de tweede dag van zij zijn ziek, 's nachts tegengekomen zijn in dancing. Ze geeft het glas wodka aan Olivier. Alstenebelief.*

OLIVIER: *Speels. Voor u eigen wel niet teveel wodka meer, hé Aneska.*

ANESKA: Ik zijnen wel gene leugenaar hé.

CHANTAL: Hoort gij dat, Paul. Mieke...

PAUL: *Al lachend.* Iedereen zal wel nekeer stout geweest zijn en thuisgebleven zijn als 't hij of zij niet ziek was zeker.

OLIVIER: En Mieke kennend, heb ik over dat verhaal van alleen naar nen dancing gaan wel sterk mijn twijfels.

AUDREY: *Terwijl ze weer naar de plaats gaat waar ze zat tijdens haar meditatie.* Misschien heeft Mieke wel evenveel geheimen of gij, Olivier. Ze gaat terug in kleermakerszit gaan zitten met haar armen gestrekt boven haar hoofd.

Er valt een korte stilte. André komt via de deur naar de keuken de woonkamer binnen.

PAUL: *Wil het gesprek duidelijk een andere kant uit krijgen.* Het is wel spijtig dat ons Mieke ziek is en der daardoor niet bij kan zijn.

ANDRE: Ah Mieke... Oorontsteking? Blaasontsteking? Aanvallen van diarree?

OLIVIER: Ja...

AUDREY: *Terwijl ze gewoon voor zich uit blijft staren.* Of mocht ze niet meekomen?

OLIVIER: *Nijdig.* Ik zit daar voor niets tussen!!

Er valt een stilte.

PAUL: *Probeert de sfeer te doorbreken.* Weet ge wat dat ik ga doen? Ik ga haar nekeer bellen voor te vragen ofdat ze haar al wat beter voelt.

OLIVIER: Dat is niet nodig.

PAUL: Dan hebben we haar tenminste toch nekeer g' hoord.

OLIVIER: Ze zal niet oppakken. Want ze ging in haar bed kruipen.

PAUL: Ja, dat zullen we sebiet wel gaan weten ofdat ze al in haar bedde zit hé.

OLIVIER: We kunnen beter niet bellen.

PAUL: Als we niet bellen, peinst ze nog dan we niet geïnteresseerd zijn in haar.

Hij duwt ondertussen de nummers in op zijn gsm.

OLIVIER: Der wordt niet gebeld!!!

Iedereen kijkt naar iedereen en er valt een enorme stilte. Paul zet zijn gsm af en steekt hem weer weg.

AUDREY: Terwijl ze gewoon voor zich uit blijft staren. Kan het zijn dat ge wat gestrest zijt, Olivier? Ik wil u anders met veel plezier de basisprincipes van meditatie leren.

CHANTAL: *Amusant.* Amaar zeg! Hebt ge het gehoord, Paul? Die Audrey zou willen hebben dat Olivier hier ook met zijn arms boven zijn hoofd gaat gaan zitten.

PAUL: *Vrij cru.* Ik heb het gehoord, Chantal.

Er valt een stilte die André doorbreekt.

ANDRE: *Hij steekt het laatste falafelbolletje in zijn mond. Speels.* En moet ge nu nekeer wat weten? ... De femme fatalbollekes zijn op.

KATJA: Waar blijft eigenlijk uwen traiteur?

ANDRE: Ja, die zal wel onderweg zijn zeker. En 't wordt de moeite hé. We zijn aan de zee, dus... We beginnen met een paar oesterkes mee cava. Dan als voorgerecht een vispanneke met vijf verschillende soorten verse vis. En als hoofdgerecht... *Neemt een briefje uit zijn hemd en leest wat erop staat.* Kalfshaasje met Gandaham, zoete aardappel, gedroogde vijg en bloemkool.

AUDREY: *Ze begint hypernerveus te bewegen.* Ik voel mij hier niet meer op mijn gemak. Het begint hier stillekesaan op een bijeenkomst van dieronvriendelijke individuen te lijken. Eerst wilt Katja nen suppositoire in het anale gaatje van mijne Pitoe steken en nu blijkt dat er voor het voorgerecht en den hoofdmenu minsten vijf diersoorten afgeslacht zijn. Ik vrees dat ik hier niet op mijn plaats zit. Ze verlaat de woonkamer via de deur naar de keuken.

PAUL: Uih... *Tot Katja.* Hebben we hier of daar een hoofdstuk gemist?

KATJA: Ja, die is gewoon halfzot hé. Ze heeft twee katten van haar meegebracht naar hier. Ene daarvan zit met een valling. Ik zeg dat ze nen suppositoire in die kat haar gat moet steken en...

CHANTAL: Amaar zeg! Dat wist ik nu echt niet dat als uw kat een valling heeft dat ge zenen suppositoire moet opsteken. Paul, wist gij...?

PAUL: *Geërgerd.* Zeker, Chantal. Ik heb in mijn leven al vierenzeventig katten zenen suppositoire opgestoken. *Doet zijn hand voor zijn ogen.*

CHANTAL: Gij hebt dus toch geheimen voor mij.

PAUL: *Stelt zich recht.* Bon. Ik zal mij maar opofferen om bij Audrey de plooiën glad te strijken zeker. Ik ga haar zeggen dat dat opsteken van dienen suppositoire een lol was en...

CHANTAL: Gij hebt dus geen vierenzeventig katten...?

PAUL: Nee, Chantal, ik heb geen vierenzeventig katten zenen suppositoire in hun anale gaatje gestoken.

Kijkt bedenkelijk naar Chantal alvorens hij via de deur naar de keuken de woonkamer verlaat.

KATJA: Ja jongens, wat is dat hier allemaal zeg. *Kijkt naar iedereen.* Voor wie dat het nog niet door moest hebben: de lollekes gaan voor zenen andere keer zijn.

Er valt een stilte.

ANDRE: Ik uih... Ik ga eerst dienen traiteur nekeer bellen. *Hij verlaat de woonkamer via de deur naar de keuken.*

Er valt een stilte.

OLIVIER: En Chantalleke? Alles onder controle? In 't werk, in de liefde? Woont ge nog altijd op dat appartementje aan 't station?

CHANTAL: Nee, daar woon ik al vier maanden niet meer.

OLIVIER: En verhuisd naar...?

CHANTAL: Naar elders hé.

OLIVIER: Ja. In de buurt of...?

CHANTAL: Zenen kilometer of zes.

OLIVIER: Zes kilometers. Huis? Appartement?

CHANTAL: Wel...

PAUL: Komt via de deur naar de keuken de woonkamer binnen. **Chantal woont bij mij op de bovenverdieping.**

OLIVIER: Ah ze... Ja, waarom niet hé.

CHANTAL: Ja, als Paul zijn zuster gestorven was, ging ik 's avonds voor hem wel nekeer koken. ... Uit compassie. Later ben ik ook voor hem beginnen kuisen. ... Uit compassie.

KATJA: Zijn hemden strijken. ... Uit compassie.

CHANTAL: Ja en op een goeien dag zegt Paul: mijn huis is veel te groot, ge kunt evengoed bij mij boven komen wonen.

KATJA: En had hij ook teveel plaats in zijn tweepersoonsbed?

CHANTAL: Amaar zeg, Paul, die doen precies ofdat wij iets hebben met mekaar.

ANESKA: Wij zijn de wel niet achterlijk, hé Chantal. Wij weten dat gij iets hebben met meneer Paul. Maar wij hebben daar geen problemen mee hé. Gij mogen hebben seks met wie gij zelve wilt.

CHANTAL: Ah, ik mag... Hoort ge dat, Paul? Zij hebben der geen problemen mee dat...

PAUL: En gij Aneska? Met wat zijt gij zo allemaal bezig?

ANESKA: Ik nog altijd kuisvrouwen zijn, hé meneer Paul. Ik hier in België zoveel mogelijk geld verzamel en dan gaan weer naar Russia. Daar ik dan zijn rijken madam. En andere voor mij werken met borstel van wc.

OLIVIER: Heila, ze heeft een plan, hé Paul. En ons Katja? Met wat rijdt ge rond voor de moment? Camion? Bus?

KATJA: Ik doe van hele dagen niet anders of stoppen en aanzetten. Koerierdienst.

OLIVIER: Den job van uw leven. En in de liefde? Ene vent? Twee venten?

KATJA: Voor de moment heb ik een relatie met twee getrouwde venten terzelfdertijd. Alle twee boekhouder. Den enen komt zijn vrouw bij mij een oor zetten de maandag, de dinsdag en de woensdag. Den anderen den donderdag, de vrijdag en de zaterdag. En gij nog altijd boekhouder?

OLIVIER: *Hij reageert met een gemaakt lachje. Cijfers zijn mijn ding hé. Hoofdboekhouder bij een groot bouwbedrijf in Antwerpen. En 'k ga u moeten teleurstellen, want de zondag speel ik voetbal met de ploeg van de firma.*

KATJA: Dat valt dan mee, want zestien centimeters is echt mijn minimum. En Mieke?

OLIVIER: Administratief verantwoordelijke in een groten advocatenpraktijk.

KATJA: En nog altijd geen kindjes?

OLIVIER: Den ooievaar is nog niet gepasseerd, nee.

KATJA: Blijven proberen hé.

AUDREY: *Komt terug naar de zetel en gaat naast Olivier zitten. Iedereen kijkt naar haar. Ze neemt zijn glas en drinkt het leeg.*

ANDRE: *Komt via de deur naar de keuken de woonkamer binnen. Uih... Ja... Der is een kleine wijziging in de menu. Die oesters dat... dat gaat niet door. En dat kalfshaasje met Gandaham, dat... ook niet. En eigenlijk die gedroogde vijgen en die bloemkool ook niet.*

KATJA: 'k Wist het hé! Ik voelde de bui al hangen.

ANDRE: Dienen traiteur heeft den vijftienden juli in plaats van de vijftiende juni genoteerd.

CHANTAL: Amaar zeg! Paul hebt ge dat g' hoord? We gaan hier geen eten krijgen vandenavond.

ANDRE: Maar...!! Ik heb het ondertussen al opgelost.

De bel gaat.

KATJA: Ja, pizza geleverd vanvoor dat we hem besteld hebben.

OLIVIER: Ofwel heeft André nog iemand uitgenodigd voor zijne verjaardag waardat wij niet van weten.

ANDRE: Uih...?

KATJA: Ge kunt natuurlijk ook gewoon de voordeur opendoen en kijken wie dat er gebeld heeft hé.

ANDRE: Ja, dat... *Hij verlaat de woonkamer via de deur naar de gang.*

CHANTAL: Amaar zeg! Dat is nogal spannend hé.

ANDRE: *Off.* Kijkt nekeer hier. Dat is nu de schoonste verjaardagscadeau dat ik kon krijgen. Kom binnen, kom binnen. Dat gaan ze niet verwachten.

CHANTAL: Hooo!! Spannend, hé zeg.

De deur van de gang gaat open en André komt de woonkamer binnen.

ANDRE: 't Is haast niet te geloven. Maar ze is hier toch. Ons Mieke.

MIEKE: *Komt de woonkamer binnen. Ze wuift naar iedereen. Goeiendag allemaal.*

CHANTAL: Amaar zeg, ge zijt hier allijk. En Olivier zei dat ge doodziek in uw bed lag.

MIEKE: Ik ben niet verantwoordelijk voor wat dat Olivier zegt, hé Chantal.

Er valt een stilte, iedereen kijkt naar Olivier.

PAUL: *Doorbreekt al lachend de sfeer. Wie dat wat gezegd of gepeinsd heeft, dat speelt nu allemaal geen rol meer. 't Voornaamste is dat Mieke hier toch geraakt is. Hij staat op voor een soort speech. André. Ik wil u in de eerste plaats namens ons allemaal feliciteren met uwen vijftigste verjaardag, maar ook bedanken omdat ge zo gastvrij zijt om ons hier uit te nodigen. Uwe cadeau is voor tussen de soep en de patatten.*

CHANTAL: Paul. Der zijn wel geen patatten meer hé.

PAUL: *Hij kucht geïrriteerd naar Chantal. Ik vind het fantastisch dan we meer of een jaar achter dat de firma gesloten is nog nekeer allemaal gezellig te gare zijn. Iedereen weet dat we vlak voor dat de firma failliet gegaan is een teambuilding weekend vastgelegd hadden aan de zee. Awel, laat ons van dat weekend dan we hier allemaal nog nekeer tegare zijn een echt teambuilding weekend maken.*

JEANNE: *Komt via de achterdeur de woonkamer binnen met een kartonnen doos vol groenten en papieren zakken. Ja, ge moet mij pardonneren, maar aangezien dat dat niet voorzien was, gaat het wel gene vier gangen menu worden hé. Als voorgerecht nen tomate crevette mee garnalen die ze nu nog aan 't vangen zijn. Daarachter voor elk twee kiekebillen mee salade en tomaten. Die kiekebillen ga ik straks wel gaan kopen aan dat kiekekraam dat hier iedere vrijdagavond aan den hoek van de markt staat. En... en de mayonaise is ter van den Aldi. 'k Ga nu wel eerst mijnen bazaar in de frigo steken. Ze verlaat de woonkamer via de deur naar de keuken.*

PAUL: Ge mocht dat wel op voorhand gezegd hebben dat ge u verloofd hebt, hé Dreetje.

CHANTAL: Amaar zeg, Dreetje. Is dat uw...?

ANDRE: 't Kan zijn, maar dan weet ik er wel zelf nog niet van. Dat is de buurvrouw. Aangezien dat den traiteur niet komt, heb ik haar gebeld om te vragen ofdat zij het zag zitten om eten gereed te maken.

KATJA: *Speels. Nen mens moet jij gewoon goeie geburen hebben hé.*

JEANNE: *Komt via de deur naar de keuken, de woonkamer binnen.* Elk nen goeienavond. Stoor ik? Hopelijk zegt er niemand van ilder ja, want anders zit ge zonder eten vandenavond. *Ze lacht overdreven met haar eigen mop.* Ja uih, ik ben Jeanne en woon in diene maison hiernevenst. André ken ik al heel mijn leven hé. Ik heb der nog mee gespeeld als we kind waren. *Dokteurke.* *Ze lacht weer overdreven met haar eigen opmerking.* Hij kwam hier als kind op vakantie bij zijn tante Madeleine. Was wel geen gewone hoor. Op nen hete zomer kwam ze hier soms met vier of vijf verschillende mannen logeren. Waren altijd gebuurs van haar, zei ze. Ja, het kan natuurlijk zijn dat ze in Gent in een straat met veel huizen woonde hé. En gulder hebt, als ik het goed verstaan heb, allemaal nog voor de firma gewerkt waardat André magazijnier was.

PAUL: Dat waren tot een jaar geleden allemaal mijn vedetten.

JEANNE: *Ze kijkt om zich heen.* Nen mens zou voor minder failliet gaan. *Ze lacht enorm.* Was wel voor te lachen, hé gasten. Dan moet gij den directeur zijn.

CHANTAL: Amaar zeg, Paul, die heeft dat zelfs door dat gij...

JEANNE: En gij de directiesecretaresse.

CHANTAL: Maar allee, hoe kan zij nu weten...?

JEANNE: Ge zijt blond en... Enfin. *Ze kijkt naar Audrey.* Die Temesta's die ik meegegeven heb waren anderhalf jaar over datum. Maar ze hebben toch nog gewerkt medunkt. Wat scheelt er met de die? Is ze aan het bepeinzen wat dat ze mankeert?

ANDRE: Ons Audrey is al heel haar leven bezig met mediteren.

JEANNE: Slaapwel. Ge moet dat als vent nekeer nevenst u krijgen in uw bed. Boekhoudster of telefoniste zeker?

ANDRE: Receptioniste.

JEANNE: Wel gelijk dat ik al zei, 't is ene die den telefoon oppakt.

ANDRE: *Hij wijst op Olivier.* En dat daar was onze man van de cijfers.

JEANNE: *Ze kijkt naar Olivier.* Jamaar wacht nekeer. Kijkt nekeer recht naar mij. *Olivier kijkt de richting uit die ze vraagt.* En nu nekeer naar links. Naar rechts. Ja, u ken ik. 't Zal wel zijn dat ik u ken. Gij zijt diene vent die met Pasen tegare met dienen andere vent bij mij een weekendje een kamer g' huurd heeft.

OLIVIER: Ik peins dat ge u wreed vergist.

JEANNE: Dat zal tons toch ook wel den eerste keer zijn. g' Had een nieuw vriendje. Een Marokkaans manneke waarvan dat zijn vader zekers niet mocht weten dat hij homo was.

OLIVIER: Aan fantasie hebt ge wel geen gebrek hé gij.

JEANNE: Nu nog beter. Die kerel ga nu nog doen ofdat ik ze zie vliegen. *Ze gaat in de zak van haar schort en haalt een notitieboekje uit. Ze bladert erin.*

MIEKE: *Tot Olivier.* Ze liegt ook zeker?

JEANNE: *Terwijl Mieke haar repliek geeft, heeft Jeanne haar gsm genomen en een nummer gevormd.*

OLIVIER: Als we naar die zever... *Zijn gsm gaat af. Nijdig neemt hij op.* Hallo?

JEANNE: 't Ben te kik hé. De madam waardat ge mee Pasen een kamer gehuurd hebt.

OLIVIER: *Duwt zijn gsm af en steekt hem weer in zijn broekzak.* Ge stopt er mee hé.

JEANNE: Ik wilde gewoon nekeer testen ofdat mijn hersens mij begonnen in de steek te laten. Al de mensen die bij mij een kamer gehuurd hebben staan hier in dat boekske, dus...

MIEKE: *Tot Olivier.* ***Zou die madam haar verhaal dan toch waar zijn?*** Vlak voor dat we gingen vertrekken ging de bel en stond er een madam voor ons deur om te zeggen dat mijne vent met hare vent te doen had. Nu weet iedereen ineens ook waarom dat we apart gekomen zijn.

OLIVIER: En hoe zou dat komen? Ge weet toch wat dat ze van u zeggen. Dat ge vergeten zijt van lesbisch te worden. Ge moet mij excuseren. Maar voor mij stopt het hier. Niet meer met haar in één ruimte. Sorry voor uw feestje André, maar... *Hij trekt nijdig zijn vest aan.*

JEANNE: Uih, dingske... Moest het zijn datte van 't weekend toch nog in Oostende wilt blijven. Ik verhuur nog altijd kamers met ontbijt voor...

OLIVIER: Ge zijt feestelijk bedankt. *Hij verlaat de woonkamer via de deur naar de gang.*

JEANNE: En pas op. Ook al hebben de die die voor u de kamer gehuurd hebben der maar enen nacht in geslapen: altijd verse laken hé.

Er valt een stilte.

JEANNE: En als ge bij mij ontbeten hebt, hebt ge voor de rest van den dag genen honger meer. ... Op die manier spaart ge bijna het huren van uw kamer uit hé.

Er valt een stilte.

AUDREY: *Terwijl ze gewoon voor zich uit blijft staren. Olivier is altijd al een smerigaard geweest.*

JEANNE: Biseksueel zijn, heten ze dat. Die vent zit vol van de biseksuele gevoelens.

ANDRE: Ja, uih... Als ge liever were naar huis wilt, Mieke.

KATJA: Voor Mieke is het nu niet het moment om daar alleen thuis te zitten, hé André.

ANESKA: Mieke nu kunnen beter hier drinken en een groot glas wodka. Daarna zij misschien kunnen Olivier voorgoed vergeet. *Ze geeft Mieke haar vol glas wodka.*

JEANNE: Zal wel zijn. Ander en beter. Mijn vent was ook een smerlap. Hij zette mij ook horens. Wel niet mee venten. Ja, in diene tijd bestond homofiel zijn nog niet ook hé. Op een bepaald moment was ik hem zodanig beu dat ik niets liever zou gehad hebben dan dat hij met zijn boot op de zee bleef. 'k Heb de pannen van 't dak van 't kapelleke van de schippers gelezen dat er een storm op zee zou gekomen hebben. d' Eerste dagen maar niet willen waaien hé. Een maand daarachter vaart hij alleen uit met zijn vissersboot en begint het te waaien. Te waaien. Maar waaien dat het gedaan heeft. Volgens mij is 't hij mee zijn vissersboot van den aardbol weggewaaid, want ik heb er nooit meer iets van g' hoord.

ANESKA: Olala. Wat een toestand. Als ik dat allemaal horen: ik zijn blij ik een man hebben voor de vast.

JEANNE: Ik ook, kind. 't Is niet alle dagen niet meer nodig, dus moet er niet alle dagen niet meer een nevenst mij in mijn bedde liggen.

AUDREY: *Blijft ongelooflijk kalm.* Ge kunt het nu wel zeggen, hé Aneska.

ANESKA: Wat moet ik zeg?

AUDREY: Met wie van de firma dat ge seks g' had hebt.

ANESKA: Gij hebben daar niets mee te maak.

AUDREY: Ik niet, nee. Maar Mieke heeft wel het recht om te weten of dat Olivier...

MIEKE: *Wordt zenuwachtig.* Misschien... Misschien wil ik het wel niet weten.

AUDREY: *Ze komt uit haar meditatiehouding en kijkt naar Mieke.* Dat weten kan u wel helpen bij uw verwerkingsproces, hé Mieke.

MIEKE: *Ze wordt zenuwachtig. Ze legt haast continue haar ene been over haar andere.*

JEANNE: Ik ga mij natuurlijk niet moeien mee uw affaires. Maar dat kan wel in uw voordeel spelen bij de scheiding hé. Ah ja, als ge aan de rechtbank met zekerheid kunt zeggen dat hij te doen had met de die, de die en den dienen en den dienen is dat heel wat anders dan datte zegt: 'ik peins dat hij te doen had met de die, de die, den dienen en... Wat peinst gij, André?

ANDRE: Awel ja, uih... Ik was dat helemaal vergeten, maar... Der staan natuurlijk nog aperitiefhapjes in de frigo. Ik ga... *Hij kijkt onwennig naar iedereen en verlaat de woonkamer via de deur naar de keuken.*

AUDREY: Hij heeft u wel bedrogen, hé Mieke.

MIEKE: Ik ga dat niet aankunnen. Ik...

ANESKA: *Tot Audrey.* Gij gaat daar nu mee stop, ja?!

CHANTAL: Wat peinst gij, Paul? Zou Olivier op die back-up schijf staan van Aneska?

PAUL: *Wendt zich af van Chantal.* Aahhh!!

MIEKE: *Blijft maar haar benen beurtelings kruisen.* Nee, ik... Ik ga dat niet kunnen verwerken. Als ik weet...

AUDREY: Ik ben ooit bedrogen geweest in een relatie en mij heeft het enorm geholpen door te weten voor wie dat ze mij bedrogen had.

JEANNE: Bij mij is 't maar best dat ik nooit geweten heb met wie dat hij mij bedrogen heeft. Een uur achter dat ik het zou geweten hebben, ging ze haar mogen een pruikske gaan kopen hebben.

PAUL: Ik peins dat het best zou zijn voor Mieke moesten we...

AUDREY: Geloof mij vrij, voor het verwerkingsproces...

ANESKA: Gij nu onmiddellijk stop of ik u slaan enen blauw oog.

AUDREY: Komt uw ware ikske boven? Hé?

PAUL: *Herhaalt duidelijker zijn vorige repliek.* Ik peins dat het best zou zijn voor Mieke moesten we...

ANESKA: Gij wordt de helemaal zot of wat?

AUDREY: Pardon?

ANESKA: Pardon. Pardon. Gij willen Mieke maken helemaal de labiel of wat?

MIEKE: *Slaat nu continue haar enen been over haar andere.*

KATJA: *Gaat nu bij Mieke. Ca va?*

MIEKE: Ja ja.

CHANTAL: Voor mij is 't duidelijk: Olivier gaat op die back-up schijf van Aneska staan.

PAUL: Kunt ge nu alstublieft uwe kwebbel houden?!!

CHANTAL: *Kijkt Paul aan, neemt haar glas wodka en drinkt het in één teug uit.*

AUDREY: Het zou voor Mieke een opluchting zijn om te weten ofdat Olivier seks heeft gehad...

ANESKA: *Hei!!! Ze trekt haar rechterarm achteruit om Audrey duidelijk te maken dat ze haar gaat slaan. Gij nu zwijgen. Ja?!*

KATJA: Ca va?

MIEKE: Ze knikt. *Neemt een glas wodka en drinkt er een ferme slok van.*

KATJA: Zeker?

MIEKE: *Ze knikt overdreven. Ze drinkt haar glas wodka nu leeg.*

ANESKA: Ik ... hebben ... gene ... seks ... gehad ... met ... Olivier. Oké?!!!

JEANNE: *Terzijde tot publiek. Teambuilding heten ze dat!*

DERDE SCÈNE

Vrijdag 15 juni. 22u30

Ze zijn klaar met het avondmaal. Paul, Chantal, André en Katja zitten nog aan tafel. Aneska en Mieke zitten in de 3-zit. Audrey zit in een 1-zit. Jeanne is niet aanwezig in de woonkamer.

PAUL: *Paul staat op en tikt met een mes tegen zijn wijnglas. Eerst was 't: 'Is ter eten of is ter geen eten?'. Maar op 't einde van de rit heb ik goed g' eten. Hij roept richting keuken. Merci, madam Jeanne!! Hij applaudisseert.*

Alle andere applaudiseren nu mee.

JEANNE: *Verschijnt in de deuropening van de keuken. Wacht maar totdat ge de rekening krijgt, ge zult zo enthousiast niet meer zijn. Ze lacht met haar eigen grap. Kijkt naar André. Voor mijne kameraad hier doe ik alles.*

ANESKA: *Ola! Daar moet gij van profiteer, André. Wie weet geraakt ge toch nog van den straat.*

PAUL: *Het kan natuurlijk ook zijn dat Dreetje eeuwig vrijgezel wilt blijven.*

JEANNE: *Weet ge wat dat ik weet? Dat wij het ferm aan uldren neus niet gaan hangen. Hé maatje, ze zouden het nekeer al moeten weten hé.*

CHANTAL: *Amaar zeg, ge maakt mij wel curieus hé.*

ANESKA: *Bij u zijn dat ook niet moeilijk, hé Chantal.*

PAUL: *Ik stel voor dat we ons curiositeit bedwingen, ons eerst een beetje opfrissen en dan ons stukske taart opeten. Misschien moeten we het ook niet echt overdreven laat maken want ik heb voor morgen een verrassing.*

JEANNE: *We hebben der hier anders vandaag ook al een paar g' had, hé meneer Paul.*

PAUL: *Ja, dat... dat voorval met Olivier...*

ANESKA: *Olivier zijn dood en begraaf.*

JEANNE: *Goed gezegd, kind. Over en out. Voor zo 'n kerelkes moet ge onmiddellijk naar de staddiensten bellen.*

PAUL: *Het zal waarschijnlijk wel aan mij liggen, maar ik kan niet goed volgen. Wat hebben de stadsdiensten te maken met...?*

JEANNE: Dat ze al zijnen bazaar die nog thuis staat komen ophalen met 't groot vuil.

PAUL: Ja, dat... Dat kunnen we misschien beter aan Mieke overlaten.

JEANNE: Bij mij... Twee dagen achter dat hij door diene wind van den aardbol geblazen was, zaten al zijn kleren al in zakken en in azo nen bak van oude kleren die langs de straat staat.

PAUL: Ja... Iedereen sluit op zijn manier een hoofdstuk af zeker.

JEANNE: Dat hoofdstuk was bij mij al afgesloten van voor dat die wind hem liggen g' had heeft. De laatste jaren sliept hij bij mij, maar 't was precies ofdat ik alleen in mijn bed lag.

PAUL: Ja... *Hij probeert het gesprek een andere wending te geven. En dan de verrassing voor morgen. Met heel veel enthousiasme. Ik heb nen boottocht voorzien in de haven.*

AUDREY: Auh nee, zeg dat het geen waar is. Toch niet met nen boot. Als ik er begin op te peinzen, word ik nu al zeeziek.

JEANNE: Weet ge wat dat nen echte schipper zegt tegen gasten die zeeziek worden? Ge kunt nooit meer overgeven dan dat wat dat er in uw maag zit.

AUDREY: Alstublief zeg. Het idee alleen al.

MIEKE: Sorry, Paul. Ik vind het ongelooflijk sjiek dat ge al die moeite gedaan hebt, maar ik ga ook niet meegaan. Als huwelijksreis ben ik met Olivier op cruise geweest naar Egypte. Als ik op dienen boot zit, ga ik heel den tijd met Olivier in mijn gedachten zitten.

JEANNE: *Terzijde tot publiek.* Ja slaapwel. Ik heb achter dat mijne garnaalvisser weggewaaid is nog dikwijls garnalen g' eten zonder op hem te peinzen.

CHANTAL: Sorry, Pauleke, maar ik... Ik ga dat ook niet doen. Ik kan niet zwemmen en zie dat er nen wind opsteekt die...

JEANNE: *Tot Paul.* Belt nekeer naar den toeristischen dienst en vraagt ofdat ge niet moogt verwisselen. In de plaatse van nen boottocht, nen rit mee nen gocart.

PAUL: Ja, ik meende...

JEANNE: *Enthousiast.* Azo nen gocart voor tien personen. Straat in, straat uit. Als dat geen teambuilding is. Weet ge wie dat er den domsten is in azo nen gocart? *Ze kijkt naar iedereen.* Den dienen die het hardst op die pedalen duwt. *Ze lacht met haar eigen grap.*

PAUL: We zien wel. We zullen der nog nekeer een nachtje op slapen.

JEANNE: *Ongelooflijk.* En blijfde gulder hier allemaal slapen? ... Ja, slaapwel. *Terzijde tot publiek.* Ze komen nog niet overeen als ze nevenst mallekaar in de zetel zitten, laat staan als ze nevenst mallekaar in een bed liggen.

PAUL: Hoeveel kamers zijn der hier in uw tante hare villa, Dreetje?

ANDRE: Boven drie en als heel ons familie op visite kwam, sliept er nog iemand hier beneden in de canapé.

PAUL: Dus zijn der geen aparte kamers genoeg. Uih ja... Wie slaapt er bij wie?

CHANTAL: Ik weet al bij wie dat ik wil slapen.

KATJA: Wij ook. Dus slaapkamer één: Chantal en Paul.

AUDREY: De enige bij wie dat ik wil slapen is... Katja.

KATJA: Pardon?

AUDREY: Ja, het lijkt mij maar normaal dat ik niet naast nen vent ga liggen hé. Ik ben lesbisch tot in het toppeke van mijne kleinen teen.

KATJA: En daarom moet gij bij mij slapen?

AUDREY: Ja, komaan. Iedereen weet hier toch dat gij af en toe ook niet vies zijt om iets t' hebben met een vrouw.

KATJA: Gij...

CHANTAL: Audrey zoudt ge dat alstublieft nog nekeer willen herhalen, want ik vrees dat ik u misverstaan heb.

AUDREY: Lesbisch, Chantal. Katja is soms ook nekeer lesbisch.

CHANTAL: Amaar allee zeg, lesbisch. En w' hebben wij daar nooit iets van gewaar geworden, hé Paul.

KATJA: Komaan zeg, ik ben hier wel niet om mijn seksleven uit de doeken te doen hé.

AUDREY: *Tot Katja.* Ge kunt anders gerust zijn. 't Is niet omdat ik bij u wil slapen dat ik ook weer seks met u wil.

CHANTAL: Paul, heb ik het goed gehoord? Zegt Audrey nu echt dat zij gelesbischt heeft met Katja?

PAUL: Ik vrees dat ge het goed g' hoord hebt, Chantal.

CHANTAL: Amaar allee zeg, En w' hebben wij daar nooit iets van gewaar geworden hé.

KATJA: *Tot Audrey.* **Dikke merci hé.** *Steekt haar middenvinger op naar Audrey.* **Bitch!!** *Ze verlaat de woonkamer via de deur naar de keuken.*

AUDREY: Ja sorry, maar ... Maar ik kon toch niet weten dat niemand hier wist dat zij biseksueel is en dat zij het al eens met mij geprobeerd heeft. Der werd over alles geroddeld in de firma. Ik dacht dus dat er achter ons gat ook al wel geroddeld was over ons lesbisch avontuur.

JEANNE: *Relativerend.* **Wel wel.** In dezen tijd steekt dat allemaal zo nauw niet meer. Ik heb een nicht en die is vier dagen in de week een gewone madam. Twee dagen een lesbische madam. En dienen laatsten dag in de week vult ze in gelijk dat het haar op dat moment best uitkomt.

AUDREY: Voor alle duidelijkheid: ik voel mij enkel en alleen aangetrokken tot vrouwen.

JEANNE: Dat moet ge mij niet zweren. Dat zie ik azo. Volgens mij zijt gij al lesbisch van voor dat ge geboren zijt.

CHANTAL: Amaar allee zeg, die Katja. Die heeft dat nogal een beetje kunnen wegsteken dat zij...

PAUL: Ja kom, we gaan ons niet moeien met het privéleven van iemand anders.

CHANTAL: Maar 't is echt allemaal wel spannend, hé Paul. Olivier is niet alleen voor de vrouwen, maar ook voor de mannen. Katja is niet alleen voor de mannen, maar ook voor de vrouwen. Van mij mag er elk jaar azo nen reünie georganiseerd worden.

JEANNE: Ge had echt wel een schitterend team, hé meneer Paul. Personeel met polyvalente mogelijkheden.

PAUL: Ja... Ik stel voor dat iedereen hem nu een beetje opfrist en dan we dan ons stukske taart opeten en nog een glazeke drinken.

CHANTAL: Hooo! Ik weet al wat dat ik ga aandoen voor te slapen. Waar is de badkamer, Dreetje?

ANDRE: Boven. Een grote en een kleine. Kom maar mee.

ANESKA: Ik willen mij ook een beetje verfris, want het zijn hier het één en het ander hé.

Mieke, Aneska en Chantal verlaten samen met André de woonkamer via de deur naar de gang.

AUDREY: *Gaat terug aan de zijkant zitten in kleermakerszit met haar armen boven haar hoofd.*

JEANNE: *Terzijde tot publiek. Ze gaat haar nog nekeer verplaatsen naar boven de wolken.*

PAUL: Ik ga buiten een sigaarke gaan roken.

JEANNE: En ik ga mee.

PAUL: Uih...?

JEANNE: Mee een sigaarke gaan roken. ... Uit uw doos.

PAUL: Ah gij...

JEANNE: Ja, ik help alles dat van nen anderen is opgebruiken. Kom maar mee langs hier, kameraad. We gaan via den dienstingang.

Jeanne en Paul verlaten de woonkamer via de achterdeur.

KATJA: *Komt via de deur naar de keuken de woonkamer binnen. Ze gaat bij Audrey.*
Wat is uw probleem? Moest per se iedereen het weten dat wij iets g' had hebben?

AUDREY: Moest het mogelijk zijn van mij met rust te laten dat ik mij kan concentreren. En ik heb tenandere beslist dat ik voor de rest van mijn leven niet meer tegen u spreek.

KATJA: Dat is misschien wel het beste wat mij is kunnen overkomen. En weet ge de reden al, of moet ge der eerst nog wat voor mediteren?

AUDREY: Die dooskes katteneten liggen nog altijd zwaar op mijn maag. Gij hebt er wel voor gezorgd dat er voor die beestjes geen feestmaaltijd meer is.

KATJA: Komaan zeg, doe nekeer normaal. Ge verwijt ons dat er beesten moeten geslacht worden omdat wij vlees eten, maar voor uw katten hun feestmaaltijd mogen diezelfde beesten wel geslacht worden.

AUDREY: Gij begrijpt dat niet.

KATJA: Liefst niet. Stel u voor dat ik mij kan vinden in zo'n redenering.

AUDREY: En ge hebt mij ook gebruikt.

KATJA: Nog iets?

AUDREY: Dienen avond dat we samen naar de film geweest zijn, wist ge op voorhand dat ge ging blijven slapen.

KATJA: Ah ja?

AUDREY: Achteraf bekeken ben ik daar wel zeker van, ja.

KATJA: Oké. Ik had mij voorgenomen dat als ik de kans kreeg dat ik dienen avond met u zou vrijen.

AUDREY: Gij hebt mij gewoon gebruikt. Gij hebt mij gebruikt om te ervaren hoe het was om met een vrouw te vrijen.

KATJA: En gij had daar problemen mee. De laatste drie maanden op den bureau hebt ge een relatie g' had met vier verschillende vrouwen.

AUDREY: Dat is totaal iets anders.

KATJA: En die vijftientig andere keren dat ge achter een nachtje stappen met een madam in uw bed gedoken zijt en ze 's anderdaags zelf bedankt hebt voor bewezen diensten?

AUDREY: ...

KATJA: Misschien moet ge beginnen met uw hand op uw hoofd te leggen en te kijken wie dat eronder zit. Op den bureau problemen met iedereen. Op uw achttiende 't huis uit en nooit meer weergekeerd. Uw relaties die ge al g' had hebt zijn niet bij te houden en hebben niet langer dan twee weken geduurd. En uwe vriendenkring beperkt hem tot negen katten. Kan het zijn dat er hier een brokske pure frustratie met haar handen boven haar hoofd zit?

AUDREY: ...

KATJA: Ik vraag mij eigenlijk af waarom dat gij het initiatief genomen hebt voor diene reünie? Hebt ge nog frustraties over?

AUDREY: Ik heb daar mijn reden voor.

Jeanne en Paul komen al pratend via de achterdeur de woonkamer binnen.

JEANNE: Als ik kind was, pikte ik ieder weekend zo een grote, dikke Davidoff sigaar van mijn grootvader. *Al lachend.* 'k Heb der wel dikwijls broekhoest aan overhouden. *Ze kijkt nu naar Katja en Audrey.* En hoe is 't hier?

KATJA: De walm rond mij verplicht mij van mij wat te gaan opfrissen. *Ze verlaat de woonkamer via de deur naar de gang.*

JEANNE: *Tot Paul.* Als ge het mij vraagt: bewolkt met noordwestenwind. Koelte met af en toe een regenvlaag.

AUDREY: Alles onder controle, mijnheer Paul?

PAUL: Uih... Ik peins het wel, ja.

JEANNE: Dat is ook wel goed dat. Zij vraagt aan u ofdatte alles onder controle hebt.

AUDREY: En ge hebt niets te zeggen, mijnheer Paul?

PAUL: Uih... Ik zou niet direct weten wat.

JEANNE: *Terzijde tot publiek.* De die heeft het echt wel goed zitten hé zeg.

AUDREY: En ge zijt zeker dat ge niets te zeggen hebt, mijnheer Paul?

CHANTAL: *Komt via de deur naar de gang de woonkamer binnen. Ze draagt een rode negligé.* Ja, 'k weet het. Iedereen zegt het. *Terwijl ze paradeert.* Het past mij perfect. En mijnen body komt er zo schoon in uit hé. Rood is mijn absolute lievelingskleur.

JEANNE: En 't ziet er mij ook geentje uit vanuit de Kringloopwinkel.

CHANTAL: Gekregen van nen ami tijdens een snoepreiske naar Londen.

JEANNE: Ja slaapwel, 't enigste dat ik ooit van mijne visser gekregen heb, zijn een paar katsjoe botten die voor hem te klein waren.

ANESKA: *Komt via de deur naar de gang de woonkamer binnen in haar kamerjas. Olala! Dat was enen beetje fris. Op die kleinen badkamer de kraan voor de water warm wel niet werk, hé André.*

CHANTAL: *Ze negeert wat Aneska zegt en paradeert verder. Dat is het pronkstuk van ene van de populairste lingerieontwerpers van Londen. Pure kant.*

ANESKA: *Ze gaat naar Chantal. Allee, sta nu eens enen minute stil. Ze kijkt naar Chantal haar lingerie. Gij dragen dezelfde model of ik. Ze doet nu haar kamerjas open. Ze draagt identiek hetzelfde model, maar in donkerblauw.*

JEANNE: *Doet overdreven Chantal na. Amaar zeg, dat is nu toch ook wel toevallig hé.*

ANESKA: Ik hebben die gekreeg van enen ami tijdens enen snoepreis naar Londen.

JEANNE: Eén ding is ter zeker: der is iemand die in zijn leven als minsten twee keren gesnoept heeft in Londen.

AUDREY: Zijt ge zeker dat ge nog altijd niets te zeggen hebt, meneer Paul?

PAUL: *Haalt pakje sigaren uit dat hij aan Jeanne toont. Nog een sigaarke, madam Jeanne?*

JEANNE: Gij zoudt graag hebben dat ik echt met broekhoest zit hé, mijnheer Paul.

CHANTAL: En diene ami waar dat ge mee naar Londen geweest zijt, heeft hij ook nen naam?

ANESKA: Ik eens diepe nadenk ... *(Ze brengt haar rechterhand aan haar hoofd en doet alsof ze overdreven nadenkt.)* Ik dat niet meer weet. Mijnen harde schijf, kapoet.

CHANTAL: En uw back-up schijf?

ANESKA: Mijnen back-up...? ... Ook kapoet.

JEANNE: Ik heb met mijne schipper ook nekeer een rare lingerieaffaire g' had. Hij kocht mij nen schonen negligé, maar hij was twee maten te kleine. Als mijn beste vriendinne drie dagen daarachter tegen mij zei dat ze van iemand nen negligé gekregen had die twee maten te groot was, wist ik sebiet hoe laat dat het was.

KATJA: *Komt via de deur naar de gang de woonkamer binnen in haar kamerjas.*

CHANTAL: *Gaat naar Katja en rukt haar kamerjas open.*

KATJA: Hei! Hallo! Waar zijn we mee bezig?

Katja draagt identiek dezelfde negligé als Chantal en Aneska, maar in het zwart.

CHANTAL: Au!!!

JEANNE: Ja, z' hadden blijkbaar dat modelleke in 't zwart ook.

CHANTAL: Zij...

JEANNE: Ja, volgens mij heeft meneer Paul vlak voor dat de firma failliet gegaan is nog een investering gedaan in bedrijfskledij voor de nachtploeg.

AUDREY: Zijt ge nog altijd zeker dat ge niets moet zeggen, meneer Paul?

CHANTAL: Hij moet niets meer zeggen. Vanaf nu kan 't hij zijn vuile onderbroeken zelf wassen. Nen hoerenpoeper, dat is 't.

ANESKA: Heila, kunnen gij een beetje let op uwen woord alste u belieft. Ik zijn wel genen hoer hé. Meneer Paul zeggen tegen mij: 'Ik zijn vrije man. Gij zijn vrije vrouw.' Dus wij hebben gehad ... vrije seks.

CHANTAL: Wat dat gij gehad hebt met hem, dat interesseert mij niet. Ik wil met heel diene meneer Paul niets meer te maken hebben. Ik wil ook gene minuut meer in zijn gezelschap blijven. *Ze stapt naar de gangdeur.*

JEANNE: Dingske. Ge beseft toch dat ge in uw ondergoed loopt hé.

MIEKE: *Komt via de deur naar de gang de woonkamer binnen.*

CHANTAL: Ik wil hier weg. Nu. *Ze gaat nu naar André en schreeuwt tegen hem.* Nu!!!

ANDRE: Jaja. Nu is nu. Maar ge zijt natuurlijk wel tegare met mijnheer Paul naar hier gekomen.

CHANTAL: Het kan mij niet schelen hoe dat ik hier gekomen ben. Maar ik wil hier nu ... weg!!

JEANNE: Ik ken anders iemand in de buurt die kamers verhuurt.

CHANTAL: *Praat eerder voor zichzelf terwijl ze in de woonkamer rondloopt.* Ik wil hier nu weg.

JEANNE: Kamer met ontbijt. En als ge daar 's nuchtings g' eten hebt, moet ge van heel den dag niet meer...

CHANTAL: *Met meer aandrang.* Ik wil hier nu weg.

JEANNE: 't Is wel azo dat ge moet betalen voor dat ge binnenkomt. Ja, tegenwoordig moeten mens hem indekken hé.

CHANTAL: *Slaakt een enorme kreet. Ze gaat nu naar Paul.* Kan ik uw Visa kaart lenen? ... Ze steekt haar hand uit naar Paul, maar kijkt van hem weg. **Alstublieft.**

PAUL: *Reageert niet. Kijkt van haar weg.*

ANDRE: *Haalt Chantal bij Paul weg.* Dat... Die betaling daar moet ge u geen zorgen over maken. Ik ga dat allemaal wel regelen voor u, Chantalleke.

JEANNE: *Gaat bij Chantal.* Ja, nu dat er iemand borg staat voor uw rekening, kunnen wij eigenlijk vertrekken, hé mademoiselle. Ze neemt haar bij haar arm mee richting achterdeur. Ze hebben daar ook nen dienst: 'opvang in moeilijke momenten.' Ja, het verblijf kost dan natuurlijk wel wat meer, maar met dat ge nu nen sponsor gevonden hebt, kan dat...

MIEKE: Heb ik iets gemist?

JEANNE: Klein kortsluitingske. Ze verlaat met Chantal via de achterdeur de woonkamer. Vrijwel onmiddellijk daarna komt ze opnieuw de woonkamer binnen. Ze opent de kamerjas van Mieke. Mieke draagt een ander model van lingerie. **Volgens mij heeft hij u nog niet meegevraagd naar Londen.** Ze verlaat via de achterdeur de woonkamer.

Er valt een stilte.

PAUL: Ja, sorry. Maar het is nooit mijn bedoeling geweest van haar te kwetsen. Het is ook nooit mijn bedoeling geweest van een relatie met haar te beginnen. Maar die bleef haar maar opdringen. Het is alle begonnen met tegare een avondje naar de film gaan en daarachter nog eentje drinken bij mij thuis. Achter het tweede avondje kreeg ik die niet buiten. "Ik zal wel voor u koken." "Ik zal wel voor u wassen en strijken." Een week later moest ik voor een weekend naar Parijs. Als ik weer thuiskwam had ze hare studio leeggehaald en haar bij mij geïnstalleerd. Wat moest ik dan zeggen: "Dat was wel de bedoeling niet. Weg met uwen bazaar." Hoe maak ik haar, zonder haar te kwetsen, duidelijk dat ik geen relatie met haar wil? ... En die weekendjes naar Londen met Katja en

Aneska: dat was ver voor dat Chantal bij mij ingetrokken is. Als ge mij efkes wil excuseren.
Hij verlaat de woonkamer via de deur naar de gang.

ANESKA: Die Belg altijd met al hunne toestand hé! Van alles maken zij enen probleem. Ik denken altijd: geniet van leven. Ik hebben er genen probleem mee dat ook Katja heeft gehad seks met meneer Paul. Ik vinden dat zelfs grappig. Hadden ik dat eerder geweeet, ik hadden gezegd tegen haar: 'Hallo, collega.'

KATJA: Met iemand seks hebben is wel iets anders dan der tegare mee naar de voetbal gaan, hé Aneska.

ANESKA: Ik niet houd van voetbal. Seks voor mij zijn als gaan naar de fitness.

MIEKE: Ik heb dus iets gemist.

ANESKA: Gij hebben niet dezelfde lingerie als wij, dus ... gij hebben iets gemist.

KATJA: Alstublieft hé zeg. Ge kunt u misschien morgen aan 't begin van den dijk gaan stellen en aan iedereen die u passeert zeggen dat we seks g' had hebben met onzen baas.
Ze gaat in een 1-zit zitten en wendt zich af van de anderen.

ANESKA: Ik zeggen al nikske meer. *Ze gaat in de andere 1-zit zitten. Ze wendt zich eveneens af van de anderen.*

KATJA: *Kijkt heel even naar Aneska. En dat zal misschien maar best zijn ook. Ze wendt zich opnieuw af.*

MIEKE: *Ze kijkt naar Aneska. Ja, uih...*

ANESKA: *Kijkt heel even naar Mieke. Sorry, maar ik zeggen nikske meer. Ze wendt zich opnieuw af.*

Er valt een stilte.

AUDREY: *Gaat in de rechtse voorhoek van de woonkamer in kleermakerszit zitten, met haar armen boven haar hoofd.*

ANDRE: *Kijkt heel traag naar iedereen in de woonkamer.*

JEANNE: *Komt via de achterdeur de woonkamer binnen. Ja man, dat is een poepke gescheten hoor. Op dat kort stukske van hier naar mijn huis heeft ze zeker vijftig keren het woordje Paul gezegd. Dreetje, zitten er nog een paar van die overjaarse Temesta's in dat dooske? 'k Ga der haar drie in ene keer doen pakken dat ze groggy wordt en in slaap valt.*

ANDRE: *Hij wijst op de keukendeur. Ik ga... Hij verlaat de woonkamer via de deur naar de keuken.*

Er valt een stilte.

JEANNE: *Kijkt om zich heen. En? Hier alles onder controle?*

Niemand reageert.

JEANNE: *Ja, soms kan nen mens de juiste woorden niet vinden hé.*

Niemand reageert.

JEANNE: *En soms zijn der zijn zo van die momenten dat alles gezegd is.*

Niemand reageert.

Aneska niest. Even later niest ook Katja. Jeanne kijkt bedenkelijk naar de twee niezende vrouwen. Opnieuw niest Aneska, kort daarna gevold door Katja.

JEANNE: *Ja slaapwel, wat is dat hier met ulder? Ge zit gulder hier allemaal mee een vuile ziekte zeker. Teambuilding. Den enen besmet den anderen.*

Opnieuw niezen Aneska en Katja.

JEANNE: *Doe nekeer normaal hé zeg. Ik ben hier weg, want sebiet zit ik hier ook met een vuile ziekte. Saluut. Ze gaat naar de achterdeur. Ze slaakt een kreet. Oh Heere toch!!! André!!*

ANDRE: *Komt via de deur naar de keuken de woonkamer binnen.*

JEANNE: *Volgens mij zit gij hier met ratten. Ik heb daar iets onder die kast zien lopen.*

ANDRE: *Mee ratten! Hij gaat op zijn knieën zitten bij de kast. Der heeft hier bij mijn weten nog nooit een muis binnen gezeten, laat staan... 't Zijn die twee katten die ontsnapt zijn en hier onder de kast zitten.*

AUDREY: *Ze veert recht en gaat naar de kast. Pitou? Anoubis?*

JEANNE: Wat? Twee katten? Ge gaat mij nu toch niet komen vertellen dat er hier twee vlooiënballen rondlopen in huis.

ANDRE: Audrey heeft die twee katten meegebracht in zo een ren. Blijkbaar moeten ze ontsnapt zijn.

AUDREY: *Gaat op haar knieën voor de kast zitten. Pitou. Allee kom bij mama, kom. Pitou.*

KATJA: *Ze niest. Ik wist het dat er misserie ging van voortkomen met die twee wandelende vlooiënballen hé.*

JEANNE: *Tot André. Allé, op wie wacht ge? Gaan haalt die kattenrennen dat we die twee vlooiënballen der kunnen insteken.*

ANDRE: *Verlaat via de deur naar de keuken de woonkamer.*

AUDREY: Anoubis, Pitou, kom bij de mama, kom.

ANESKA: *Ze niest.*

MIEKE: *Ze neemt de fles wodka die op de salontafel staat en neemt een er grote slok van.*

JEANNE: *Degenererend. 'Kom bij de mama.' Ze duwt Audrey weg. Allé past hier nekeer een beetje op dat ik die twee vlooiënballen bij ilder nekvel kan pakken. Zit ondertussen ook op haar knieën voor de kast.*

AUDREY: Gij blijft met uw pollen van mijnen Pitou en mijnen Anoubis. Ja?

JEANNE: Heila!! Een beetje op uw gemak, hé madam lesbos.

AUDREY: Ge riskeert het u niet van mijnen Pitou en mijnen Anoubis...

JEANNE: *Maakt met haar rechterhand een gebaar dat Audrey haar toon moet milderen.*
'k Zou een beetje dimmen dat ik van u was. Anders steek ik u in die kattenmand.

MIEKE: *Ze neemt de fles wodka en drinkt weer een ferme slok.*

VIERDE SCÈNE

Vrijdag 15 juni. 23u30

De aanwezigen zijn klaar met het dessert. Jeanne zit in het midden van de 3-zit. Aan de ene kant naast haar zit Paul, aan de andere kant zit Katja. Audrey zit in een 1-zit. In de andere 1-zit, zit Aneska. Iedereen, behalve Jeanne, draagt pyjama of kamerjas. André en Mieke zijn niet in de woonkamer aanwezig.

JEANNE: Volgens mij: hoe langer dan die Temesta's over datum zijn, hoe beter dan ze werken. Twee minuten achter dat ze die pillen binnen had, is ze gelijk nen blok in slaap gevallen. En niet wakker te krijgen hé. Ze doet wel hele vertellingen in haar slaap.

Uitdagend. Ja, mijnheer Paul, als ik Chantal zo hoor vertellen, zijt ge wel maar alleen in de firma met pensioen gegaan.

PAUL: *letwat gegeneerd.* Ge weet dat Chantal veel fantasie heeft.

AUDREY: *Uitdagend.* Misschien maar best dat gij geen Temesta's ingenomen hebt, hé meneer Paul.

PAUL: Zo geïnteresseerd in mijn liefdesleven, Audrey?

AUDREY: Op dat vlak ga ik u moeten teleurstellen. Mannen van gelijk welk nen leeftijd en vrouwen boven de vijfendertig maken genen schijn van kans in mijn dromen.

JEANNE: Hoo! Ik droom van mannen van alle leeftijden. Maar, hoe jonger dan ze zijn, hoe langer dan mijn dromen duren.

ANESKA: Ik alleen dromen als ik hebben veel gedronken. Ik ook alleen maar dromen van vriendjes waarvan liefde allang mee zijn voorbij. Ik dan ook altijd hebben slecht humeur als ik word wakker.

JEANNE: Een paar jaar geleden heb ik nekeer nen helen nacht gedroomd van azo nen schonen bruingebranden schippersgast met van die ferme spierbundels en met meer tattoes dan dat er plaatse was op zijn arms. Als ik wakker werd, lag ter in de plaatse van nen bruingebrande spierbundel, nen garnaalvisser zonder tattoes maar mee nen stinkende asem nevenst mij. Dat dromen dat is niets, maar 't is dat wakker worden.

AUDREY: *Uitdagend.* En gij Katja? Van wie droomt gij?

KATJA: Ik zal wel dromen, alleen kan ik er mij als ik wakker word niets meer van herinneren. Van één ding ben ik wel zeker: gij zult nog nooit in mijn dromen voorgekomen zijn.

AUDREY: Stoort het als ik het ook niet erg vind? Ge weet ook nooit hoe ge verschijnt in iemand zijnen droom. Iemand kan heel vriendelijk tegen u zijn en in zijn of haren droom moet hij of zij toch van u niet hebben.

JEANNE: *Terzijde tot Katja, sterk fluisterend.* Doe ze zij soms nog nekeer normaal ook?

AUDREY: Ik was eigenlijk verwonderd als iedereen liet weten dat ze gingen komen naar de reünie.

PAUL: Ah ja.

AUDREY: Ja, van twee had ik echt gedacht dat ze een excuus gingen verzinnen om niet te moeten komen. Dat weekend juist niet vrij als uitleg voor 'te gevaarlijk'.

JEANNE: Gij spreekt wel wreed in raadsels hoor, mademoiselle.

ANESKA: Ja, ik vinden: gij nu gewoon zeggen namen. Ik was happy. Enen 'weekendjen Oostend.'

AUDREY: Volgens mij zal Olivier niet zo happy geweest zijn met de uitnodiging voor dat 'weekendjen Oostend.'

ANESKA: Ja, er zijn ook probleem met Mieke.

KATJA: Als ik het goed voren heb, wist Mieke vier weken geleden nog niet dat Olivier ook een vrouwelijk kantje had.

JEANNE: Ja man, 't wordt hier echt spannend hé.

KATJA: *Tot Audrey.* Misschien wordt het gewoon tijd om te zeggen wat dat ge te zeggen hebt.

AUDREY: Twee jaar geleden was de firma zo goed of failliet. Nen goedgeelvigen bompa. De cijferkes in de juiste kolommekes zetten. En de firma was gered.

KATJA: Gij komt hier dus vertellen dat Exccensions een jaar voor dat het failliet gegaan is nog geld van iemand gekregen heeft.

AUDREY: Ja. Nen bompa zonder kinders werd op nen dag wakker en peinsde: Ik zou wel nekeer wat euro's op de rekening van Exccensions storten.

PAUL: *Tot Audrey.* Mag ik vragen wie dat er u dat verteld heeft?

AUDREY: Mag ik vragen waarom dat gij ons dat nooit verteld hebt?

PAUL: Sedert wanneer moet een bedrijfsleiding zijn financieel plan voorleggen aan het personeel? En ik peins te mogen zeggen dat iedereen tot de laatsten euro uitbetaald is geweest ondanks het faillissement.

KATJA: *Tot Paul.* Maar het is dus waar dat er iemand een jaar voordat de firma failliet gegaan is, nog geld in de firma gepompt heeft.

PAUL: ... Dat klopt, ja.

AUDREY: *Ironisch.* Een klein beetje maar, hé meneer Paul. Bijna tweehonderdvijfduizend euro.

JEANNE: Dienen ouwe vent heeft... Hoe ouder, hoe zotter hé.

AUDREY: En een jaar daarachter...

JEANNE: Waren de centjes van bompa op en de deur toe.

AUDREY: Of waren de cijferkes in de verkeerde kolommekes gezet.

PAUL: Ge bedoelt dat Olivier gefraudeerd heeft.

AUDREY: Ofdat er hem iemand gevraagd heeft om de cijferkes in de verkeerde kolommekes te zetten.

PAUL: Ik moet mij niet aangesproken voelen, dat geld is op een eerlijke manier...

JEANNE: ...Verloren gegaan.

KATJA: Dus Paul en Olivier hebben dat geld...

PAUL: En nu wil ik dat het stopt hé! Ik ben bij mijn weten nooit veroordeeld geweest voor dergelijke feiten.

AUDREY: Dat kan ook niet zolang ofdat het niet bewezen is dat ge gefraudeerd hebt. Volgens mij hebt gij en Olivier een uitnodiging gekregen om op donderdag éénnentwintig juni om negen uur dertig nekeer alles te gaan uitleggen bij nen gerechtelijken dienst die hem met financiële fraude bezighoudt.

PAUL: Onze vegetariër is blijkbaar goed op d' hoogte.

JEANNE: Soms hoort nen mens al nekeer iets waaien, hé meneer Paul.

ANESKA: Ikke echt zijn in choque. Ik dachten, mijnheer Paul, enen man sympathiek. Maar hij zijn enen man met twee gezicht. Gij geld krijgen voor iedereen van ons en gij dat steken in uwen eigen zak.

JEANNE: 't Is een bijverdienste gelijk een ander hé.

ANDRE: *Komt samen met Mieke met een plateau met champagne uit de keuken. En kijkt nekeer hier zie. Echte champagne uit mijnheer Paul zijne wijnkelder. Op eeuwigdurende vriendschap.*

PAUL: Sorry André, maar die fantasten hier zullen u wel uitleggen waarom dat ik hier gene minuut langer meer wil blijven. *Hij verlaat de woonkamer via de deur naar de gang.*

MIEKE: Hebben we iets gemist?

JEANNE: *Ironisch.* Ho, 't valt mee. Tweehonderdvijftigduizend euro.

ANDRE: Uih... Ik geloof dat we echt meer of één hoofdstuk gemist hebben.

KATJA: Volgens Audrey heeft Paul van nen gepensioneerde vent een jaar voor dat de firma failliet gegaan is tweehonderdvijfduizend euro gekregen om de firma uit de rode cijfers te halen. Inplaats van dat in de kas van de firma te steken, heeft hij Olivier er laten voor zorgen dat het geld in hun zakken terecht gekomen is.

ANDRE: En die vent heeft dat aan Audrey verteld.

KATJA: Ja.

AUDREY: Nee.

KATJA: Wat nee? Ge weet van dat geld. Maar die vent heeft u dat niet verteld.

AUDREY: Nee.

KATJA: Maar ge weet het wel.

AUDREY: Ja

JEANNE: Ja, nee. Nee, ja. Wordt dat hier ingewikkeld.

AUDREY: Ik weet het onrechtstreeks van nen onderzoeksrechter.

KATJA: Onrechtstreeks. Dus die heeft het u ook niet gezegd.

AUDREY: Nee.

KATJA: Maar hoe weet ge het dan?

JEANNE: Ja. Nee. Rechtstreeks. Onrechtstreeks. Van voren. Van achter.

AUDREY: Drie maanden geleden leer ik nen onderzoeksrechter kennen.

Zij logeert een weekend bij mij, ik een weekend bij haar. Ze spreekt over een zaak die ze moet onderzoeken van een firma dat een jaar geleden frauduleus failliet zou gegaan zijn. Zij geeft geen details, ik stel geen vragen. Twee weken nadien logeer ik bij haar en ligt er op haar keukentafel diene fameuzen fraudedossier. Twee namen zijn in den tekst met fluor aangeduid. Paul Martens en Olivier Pattyn. In dat gerechtelijk dossier stond er: 'Door het creëren van fictieve onkosten en het opzetten van allerlei financiële constructies heeft de boekhouder met medeweten van de zaakvoerder ervoor gezorgd dat de gelden van de geregistreerde kapitaalsverhoging op minder dan een jaar waren opgesoupeerd wat geleid heeft tot een frauduleus bankroet.'

JEANNE: Dat is wat anders of garnalen pellen.

KATJA: En waarom komt er nu, een jaar achter het faillissement, een onderzoek?

JEANNE: Bij 't gerecht lopen ze altijd een beetje achter met hun werk hé.

AUDREY: Volgens het dossier heeft dienen bompa maar onlangs klacht neergelegd.

JEANNE: Dat is een rare affaire datte. 't Spel gaat failliet, hij reageert niet, maar een jaar daarachter reageert hij toch.

AUDREY: Ja, het is een beetje gênant om hier nu de details te vertellen.

JEANNE: We zijn wel al het één en het ander gewoon hé. Alle, smijt uw vertelling maar in de groep, kind.

AUDREY: Ja enfin, Mieke weet nu toch al dat... Die vent had Olivier leren kennen in nen homobar in Gent. *Ze kijkt even naar Mieke.* Van 't moment dat die vent Olivier gezien had, was hij smoorverliefd op hem. ... Olivier had hem wijsgemaakt dat ze in de firma waardat hij werkte spullen vanuit China wilden importeren, maar dat ze daar het geld niet voor hadden. Die vent was bereid te investeren.

JEANNE: De liefde is toch een wreed spel hé.

MIEKE: Binnen de vijf jaar zou zijn kapitaal verdubbeld zijn.

JEANNE: Die vent had ook meer of ene keer zijn eerste studiejaar gedaan zeker?

AUDREY: Die vent was zodanig verliefd dat hij zelfs gene klacht zou neergelegd hebben achter dat Olivier hem gezegd had dat de Chinezen zijn firma in 't zak hadden gezet en dat daardoor de firma failliet gegaan was. ... Hij heeft zijn mening herzien achter dat hij een paar weken geleden Olivier in nen homobar in actie gezien heeft mee nen andere oude vent.

JEANNE: Hij was bezig met een nieuwe financiële transactie aan 't regelen. *Terzijde tot Katja.* Nen allespoeper noemen we dat hier in Oostende.

AUDREY: Sorry Mieke, maar...

MIEKE: Ik kan niet geloven dat Olivier...

AUDREY: Ja kom, stopt nu nekeer met naïef te zijn, hé zeg.

MIEKE: Het is gewoon allemaal mijn schuld. Had ik mij meer vrouwelijk gedragen dan...

JEANNE: Ik heb natuurlijk nog niet echt in detail naar u gekeken, maar volgens mij zijt gij toch wel een mademoiselleke mee alles d' erop en d' eraan.

MIEKE: Mijn vrouwelijkheid...

AUDREY: Ja, dat zal het zijn. Olivier is homo geworden doordat jij niet vrouwelijk genoeg zijn. Moest het mogelijk zijn van uwen rozen bril af te zetten.

JEANNE: En jij hebt dat nooit gewaargeworden dat uwe vent zo een beetje... *Maakt wat vrouwelijke bewegingen.* ...aan de verwijfde kant was?

MIEKE: Ik heb nooit ervaren dat Olivier...

AUDREY: Gij hebt dat nooit WILLEN ervaren. *Tot de anderen.* Dat soort theorieën horen wij wekelijks van vrouwen die hulp komen zoeken bij ons vereniging.

JEANNE: Gij zijt lid van een verenigingen die Mieke kan helpen?

AUDREY: De F.V.V. De Feministisch Vooruitziende Vrouwen. Het eerste dat ge bij ons vereniging leert, is kijken naar mannen gelijk dat ze in werkelijkheid zijn.

MIEKE: Stopt ermee, wilt ge?!! Ik wil het niet weten! ... Olivier is mijn eerste en enige lief. Als ik vijftien jaar was dan... Die is ter altijd voor mij geweest en... Die wilt dat eigenlijk niet. Ik wil dat niet. Ik wil niet dat er een eind komt aan...

Er valt een stilte.

JEANNE: Pas op, ieverst versta ik haar hé. Der zijn jaren geweest dat ik diene schipper van mij niet kon horen of zien. Den dag achter dat de wind hem van den aardbol geblazen had, heb ik mij afgevraagd ofdat dat wel echt nodig was dat ik al die kaarsen doen branden had in 't kapelleke.

ANESKA: Ik rap zijn verliefd op man en dan man echt graag zien. Maar als hij zou zeg: 'Ik ook hebben relatie met man.' Dan... Dan er zijn mogelijkheden twee. Ik zeggen: 'Rotten op!' of zeggen: 'Oké, wij relatie trio.'

ANDRE: Aneska, ik vrees dat het nu de moment niet is om...

ANESKA: Ik zijn gewoon eerlijk hé.

ANDRE: Ik weet dat jij eerlijk zijt, Aneska, maar...

PAUL: *Komt met zijn valies in zijn hand via de deur naar de gang de woonkamer binnen.* Moest het nog niet duidelijk zijn: voor de volgende reünie moet ge mij geen uitnodiging sturen. *Hij wil de woonkamer verlaten via de achterdeur.*

JEANNE: Ah ja, meneer Paul. Ik sta azo te peinzen. Moest het zijn dat ge van 't weekend toch nog in Oostende wilt blijven. Ik ken een adres waar dat ge tegen betaalbare prijs...

PAUL: Ik peins niet...

JEANNE: Pas op, kamer met ontbijt en van heel den dag genen honger meer hé.

PAUL: Ge zijt merci. Maar ik ga mij een hotelkamer boeken waardat ik zeker ben dat ik niet persoonlijk aangevallen wordt. *Hij verlaat de woonkamer via de achterdeur.*

JEANNE: *Praat hem na.* Profiteert er maar van, zou ik zeggen! Want als ik het azo hoor zoudt ge binnenkort wel nekeer in de sacoché kunnen zitten.

ANESKA: *Haar gsm geeft het geluid van verschillende binnenkomende berichten weer. Olala! Watte zijn dat allemaal? Ze neemt haar gsm en kijkt. Ze leest het bericht. 'Alles cavakes met u?'*

JEANNE: We mogen wij niet klagen hé.

ANESKA: Het zijn chauffeur van camion autostop.

KATJA: Die heeft uwe gsm-nummer of wat?

ANESKA: Ah natuurlijk. Ik hebben ook gevraagd zijnen nummer de gsm. Ik hem ook hebben toegevoegd aan mijnen lijst van vriend in gsm.

KATJA: Maar ge kent die gast niet eens.

ANESKA: Ah jawel hé. Hij zijn van Oostende, camionchauffeur en drieëntwintig.

KATJA: En dat noemt gij nen vriend.

ANESKA: Allé, hij nu nog niet zijn echt goede vriend. Maar wie weet. *Ze kijkt op haar horloge.* Het ook nog niet zijn twaalf uren hé. De nacht zijn nog lang. Hopla, alweer enen berichten. *Ze leest. 'Alles 'kits'?' Ze typt een bericht. Zal ... wel ... zijn. Bij u ook alles 'kits'?*

KATJA: Ge weet toch wat dat zijn bedoeling is.

ANESKA: Ik hoop hij willen hebben seks. Anders het niet interessant ik blijf sturen bericht.

AUDREY: Dat kunt ge nu toch niet menen.

ANESKA: *Ze krijgt een nieuw bericht. Ze leest. Ik denken alles komen in orde. Hij schrijven.*
'Hebt gij goesting om bij mij thuis nog enen te komen drinken?

JEANNE: Ah natuurlijk.

ANESKA: *Ze typt. Ah natuurlijk.*

AUDREY: Gij gaat u dus gewoon laten gebruiken.

ANESKA: *Ze krijgt een nieuw bericht. Ze begint al met eens zenuwachtig door de woonkamer te lopen. Oh de shit! De shit shit shit.*

KATJA: Het gaat niet door of wat?

ANESKA: Natuurlijk het gaan door. Ik denken opeens: ik maar vier condoom meer heb in binnenzak van mijnen vest.

AUDREY: Ge hebt maar...

ANESKA: Ja sorry, maar als ik ietsken doen, ik dan doen dat goed.

JEANNE: Volgens mij gaan der dan al heel wat zijn die het nooit goed gedaan hebben.

ANESKA: *Ze leest traag terwijl ze het bericht typt. Komen mij maar haal aan hoek van straat. Wie van jullie er hebben condoom voor mij? Ze kijkt naar iedereen. Niemand hebben condoom mee. Jullie niet doen seks?*

KATJA: Wij zijn wel niet naar hier gekomen voor te vrijen, hé Aneska.

ANESKA: Ik dat nooit op voorhand weet. Ik ergens gaan en nadien pas kunnen zeggen. Wel of niet hebben gehad seks.

AUDREY: Ge beseft toch dat je verkeerd bezig zijt.

ANESKA: Dat ik ook altijd maar kunnen zeggen dag erna. Het was goed of het was niet goed. Maar niemand hebben er dus condoom voor mij?

JEANNE: Allee, 't is goed. Ge moogt er een paar van mij gebruiken.

ANESKA: Gij hebben echt condoom?

JEANNE: 't Zal wel zijn. Als mijnen garnaalvisser achter gebleven is, heb ik tegen mijn eigen gezegd: als ge kans hebt, niet wachten.

ANESKA: Ik vinden: gij zijn formidabel.

JEANNE: Nen mens moet nen andere zijn plezierke gunnen hé. Ge moet ze sebiet maar hiernevenst komen halen. Villa madame Jeanne. *Ze verlaat de woonkamer via de achterdeur.*

ANESKA: Zij zijn formidabel madam hé. Ja sorry dat ik jullie ga verlaat. Maar het allemaal een beetje verlopen zijn anders dan verwacht hé. Ik zo'n kans niet kunnen laten lig. Ik zijn vijfendertig. Hij zijn drieëntwintig. Hij zien er ook fantastic uit. Brede schouder van de fitness. Vele tattoo, groten snor. Genen haar op hoofd. En ik hebben voorgevoel: de rest ook zijn dik ok. Jullie vannacht met mij genen rekening moeten houdt. Ik dan morgenochtend vraag hij mij met zijnen grote wit camion met doodskop erop, brengen terug naar hier. Allee, ik nu moeten gaan naar hoek van straat. Ik hopen jullie hier ook nog hebben veel plezier. *Ze verlaat de woonkamer via de deur naar de gang.*

AUDREY: Onverantwoord. Hebt ge dat nu g' hoord? Die doet autostop en dezelfde dag nog duikt ze met die vent in zijn bed. En wij met onze groep maar strijden tegen de seksuele uitbuiting van de vrouw. Morgenochtend wordt ze bedankt voor bewezen diensten en krijgt ze der nooit nog een berichtje van.

KATJA: En die gaat dat ook niet erg vinden.

AUDREY: Die gaat dat niet erg vinden dat...

KATJA: Nee. Zij wilt geen vaste relatie en alleen maar doen waar dat ze op dat moment goesting voor heeft. En misschien moeten we dat wel respecteren.

AUDREY: Het valt onder de noemer 'seksuele uitbuiting'.

JEANNE: *Komt via de achterdeur de woonkamer binnen.* 'k Ben niet rap jaloers, maar nu zou ik toch wel echt in haar plaats willen zijn. Ja man, ze ziet het compleet zitten. 'k Heb haar nog drie van mijn condooms gegeven. In mijnen jongen tijd hadden wij dat allemaal niet nodig. Aids hadden zij dan nog niet uitgevonden hé. Maar mee al die prehistorische ziekten van de laatste tijd. Een week of twee geleden kom ik buiten bij den Aldi en staat den band van mijn mobilette plat. 'k Heb in heel mijn leven nog nooit zoveel chance niet g' had of dan. Op de parking daarnaast staat er nen camion met nen jonge gast in. "Moet

ik u naar huis voeren, juffrouwke?” Als ik het woord ‘juffrouwke’ g’hoord had, was ik op slag al mijn misserie vergeten.

Nen minuut daarachter zat ik al in diene grote witte camion met een doodshoofd erop. En diene gast was ook de moeite. Drieëntwintig jaar. Schone brede schouders van te fitnessen. Tattoos, teveel om te tellen. Nen grote vette, afhangende snor en geen stoppelke haar op zijne kop. En voor de rest ook dik in orde hé. Mijn mobilette is twee volle dagen op de parking van den Aldi blijven staan.

ANDRE: Volgens mij ga Aneska tegen ’t eind van ’t weekend mee een platte batterie zitten.

JEANNE: *Ze gaat naar het plateau en neemt een glas champagne.* En nu ga ik mij hier toch nekeer een glazeke van die hoestsiroop pakken.

AUDREY: Dat is wel champagne van Paul hé.

JEANNE: *Drinkt van haar glas.* Volgens mij kunt ge dat toch niet echt smaken.

AUDREY: Ik mag er niet aan denken dat ik ook nog maar met iets van diene Paul in aanraking moet komen. Laat staan dat het bij mij naar binnen loopt.

JEANNE: Mijn maag verteert alles. *Ze giet de rest van haar glas naar binnen.*

De gsm van Mieke belt.

MIEKE: *Ze neemt haar gsm op.* Hallo? ... Olivier...

AUDREY: Ge laat u niet weer rond zijne vinger winden hé!

MIEKE: ... Met nen camion.

JEANNE: *Terzijde tot André.* Wat is dat hier mee die camions?

MIEKE: ... Merci. Merci voor het telefoontje, Heidi. *Ze zet haar gsm af.* Olivier staat op den oprit van ons huis en is het huis aan ’t leeghalen.

KATJA: Wat?! Dat kunt ge nu toch niet menen. Dat is ter echt over hé. Terwijl dat hij weet dat gij hier...

AUDREY: *Tot Mieke.* Geloof ge ’t nu dat het nen echte smeerlap is?

JEANNE: ’t Kan natuurlijk ook zijn dat hij maar alleen zijnen bazaar aan het opladen is hé.

AUDREY: Hallo! Olivier en Paul zijn wel geen dieven die een pakske sigaretten in nen winkel pikken hé.

JEANNE: En is 't hij dat huis alleen aan 't leeghalen?

MIEKE: Volgens de buurvrouw met drie andere mannen.

JEANNE: Oohh, dat gaat met vrienden uit dienen hollekebollekesclub zijn hé.

KATJA: Uit die...?

JEANNE: Dine jeanettenclub waardat hij naar toe gaat. Oh nee! Nee! Dat gaat niet goed komen.

KATJA: Wat gaat er niet goedkomen?

JEANNE: Dat zijn wel allemaal verwijfde venten hé. 't Eerste dat die uit dat huis gaan meepakken is Mieke haar ondergoed.

AUDREY: *Tot Mieke.* Gij moet nu naar huis. Nu.

MIEKE: Olivier gaat dat echt niet doen. Olivier...

AUDREY: Ja, kunnen we nu stoppen met naïef te zijn. Olivier is alleen maar met zijn eigen bezig.

MIEKE: Ik kan nu niet direct naar huis, want ik ben naar hier gekomen met den trein.

AUDREY: Hoe dat ge hier geraakt zijt, doet er niet toe. Ge moet hier nu weg. Ge verzint iets. Nu!

MIEKE: Ik kan nu niets verzinnen. Ik wil nu niets verzinnen!

JEANNE: Naar Aneska bellen en vragen ofdat hare camionchauffeur haar wilt voeren, is ter over zeker?

AUDREY: Ja, moest ze nu lid zijn van de Feministische Vooruitziende Vrouwen, dan was het probleem opgelost hé.

KATJA: Wat heeft uwen fucking vrouwenbond met Mieke haren toestand te maken?

AUDREY: Ewel, mijne fucking vrouwenbond hé, die staat zijn leden bij in zo'n situaties. Dan belt ge naar de voorzitter en zoekt die voor u een oplossing.

JEANNE: Dan bellen ze dus naar u.

AUDREY: Awel ja, dan bellen ze dus naar mij, ja. Maar aangezien dat zij geen lid is van dienen fucking vrouwenbond kan ik nu niets doen voor haar.

KATJA: Zij moet dus eerst...?

AUDREY: Ja, volgens de statuten moet ge eerst vijfenveertig euro lidgeld betalen om van ons voordelen te kunnen genieten. Dan krijgt ge automatisch bijstand van nen advocaat vanaf het moment dat uwe vent der ook maar op peinst van moeilijk te doen. Opvang in een vluchthuis. Drie keer in de week een psychologisch ondersteunend gesprek met de voorzitter. Gratis...

MIEKE: Ik wil geen lid zijn van...

JEANNE: *Tot Mieke.* 't Is nu wel de moment niet om moeilijk te gaan doen hé. Ge kunt uw lidgeld naaste week nog were vragen en zeggen dat de voorzitter u niet ligt ook hé.

ANDRE: *Gaat in zijn portefeuille en geeft vijftig euro aan Audrey.*

KATJA: *Volgt André zijn voorbeeld.*

JEANNE: *Geeft haar ook vijftig euro.*

AUDREY: *Kijkt naar het geld. Drie keer vijftig euro.* Ja, dan is ze nu lid voor iets meer of drie jaar hé.

JEANNE: Wat peinst ge? Moet ik u eerst een blauw oog slaan vooraleer dat het lidmaatschap van uw liefdadigheidsinstelling geactiveerd geraakt?

MIEKE: Ik kan dat niet. Echt niet.

AUDREY: Gij moet nu ook niets meer kunnen. Nu dat ge betaald hebt, nemen de Feministisch Vooruitziende Vrouwen alles van u over.

MIEKE: De confrontatie met Olivier...

AUDREY: Daar moet gij u geen zorgen over maken. Wij gaan hem wel zeggen hoe laat dat het is.

MIEKE: Het is mijn schuld. Ik heb Olivier twee jaar lang niet toegelaten van seks met mij t' hebben.

AUDREY: Ik ga doen alsof dat ik u dat niet horen zeggen heb, ja.

MIEKE: Ik ben echt niet in staat om hem op te winden. Ik moest lesbisch geworden zijn.

AUDREY: *Tot André.* Gij gaat nu met haar naar mijnen auto.

MIEKE: Ik ga het echt niet aankunnen om zolang in nen auto te zitten. Voordat ge het weet begin ik te hyperventileren en...

KATJA: *Terzijde tot Jeanne.* Binnenkort wordt die nog echt labiel hé.

JEANNE: *Terzijde tot Katja.* Ja, sorry, maar mijn overjaarse Temesta's zijn wel op hé.

AUDREY: *Tot André.* Ja, hoe zit het André, komt er nog wat van? Stopt nu met te peinzen, dat ge iets doet en pakt haar mee naar mijnen auto, ja?

ANDRE: *Helpt Mieke uit de zetel.* Dat gaat allemaal dik in orde komen.

AUDREY: *Tot Mieke.* Wat is uw adres?

MIEKE: Uih...

AUDREY: Nee, dat was waardat ge vroeger woonde. Komaan ge weet het. Adres?

MIEKE: Vriendschapsstraat 34, Gent.

AUDREY: Oké. Vriendschapsstraat 34, Gent. Terwijl dat we aan het rijden zijn bel ik naar de politie en zeg ik dat er vier strandjeanetten bij u aan 't inbreken zijn. Ik bel ook direct naar de zeven bestuursleden dat ze naar daar moeten rijden met hunnen auto en de straat afzetten dat dienen camion daar absoluut niet weggeraakt. In den auto gaan we dan repeteren zodanig dat ge geloofwaardig overkomt bij de politie als ge zegt dat hij u al verschillende keren bedreigd heeft.

MIEKE: Olivier die heeft mij wel nog niet bedreigd hé.

AUDREY: Daarvoor moeten we repeteren hé. Repeteren totdat ge het zelf gelooft dat hij het wel gedaan heeft. Ik bel ook ons ere voorzitter, onzen ex procureur. Ik vraag haar ofdat ze achter de schermen kan regelen dat hij de eerstkomende twee maanden onder geen beding nog in uwen omtrek mag verschijnen. Dat betekent dus ook dat hij in zijn eigen huis niet meer binnen kan. Ik regel ook dat er de eerstkomende dagen iemand van de vereniging bij u blijft om u te ondersteunen. Moest ge een zwak moment hebben dat ze u onmiddellijk weer op andere gedachten kan brengen. Is ter nu nog iets...?

JEANNE: Moest ik voorzitter zijn, ik zou ook ineens nen slotenmaker bellen en vragen om al de sloten te veranderen. Gewoon op safe spelen.

AUDREY: *Tot André. Allee. Go go go go go.*

ANDRE: *Verlaat met Mieke de woonkamer via de deur naar de gang.*

AUDREY: *Ze gaat naar haar handtas en spelt zichzelf een naambordje op. Ze legt haar haren nog eens goed, geeft zichzelf een allurevolle houding en verlaat de woonkamer via de deur naar de gang.*

JEANNE: Als dienen Olivier chance heeft, gaat hij misschien zijn eigen onderbroeken mogen meepakken vandenavond.

KATJA: Die Audrey is wel zelf rijp voor de psychiatrie hé.

JEANNE: Welk nen hoek weet ik niet. Maar dat er enen af is, dat is wel zeker.

KATJA: Aan nen andere kant kan dat nu voorlopig alleen maar in Mieke haar voordeel spelen.

JEANNE: Ja slaapwel. Binnenkort hebben we hier stof genoeg voor een dertiendelige televisieserie. Ik ga nu wel eerst nekeer gaan kijken hoedat het zit met de uitwerking van die Temesta's bij dat ander specialeke. Tot in den draai. *Ze verlaat de woonkamer via de achterdeur. Onmiddellijk daarna steekt ze de deur weer open. Problemen met wie dat erbij wie moet slapen, gaan der nu wel niet meer zijn zeker? Opnieuw af.*

ANDRE: *Komt via de deur naar de gang de woonkamer binnen.*

KATJA: Zijn ze...?

ANDRE: Maakt met zijn hand een gebaar van een auto die snel voorbijrijdt. **Volgens mij zit ze nu al aan den oprit van d' autostrade. Oorlogsgebied direct.**

KATJA: Wat was dat hier vandaag allemaal zeg. *Ironisch maar toch vriendschappelijk.* **Nen mens** nodig dan nekeer wat mensen uit voor zijn vijftigste verjaardag, **hé maat.**

ANDRE: *Humoristisch.* Geef toe, ik ben wel populair, want ze zijn allemaal gekomen.

KATJA: Dat is waar. Maar ze zijn der wel vergeten bijzeggen dat ze allemaal niet lang kosten blijven. *Humoristisch.* Ja, plaats om te slapen gaat er nu natuurlijk wel genoeg zijn.

ANDRE: *Uitdagend.* Ja, nu is 't niet moeilijk niet meer om te weten wie dat er bij wie moet slapen.

KATJA: Niet weer beginnen, **hé zeg.** De keren dat wij seks gehad hebben was wel achter dat we eerst naar de voetbal geweest waren en ons alle twee zat gedronken hadden.

ANDRE: *Hij gaat naar het plateau waarop de glazen met champagne staan. Hij neemt een glas en drinkt ervan.* **Santé.**

KATJA: Zet uwe fantasieknop af, want dat gaat niet gebeuren. Ik eet tegenwoordig alleen nog Chinees.

ANDRE: Ge weet niet wat dat ge mist **hé.** Een bedde van voor den eerste wereldoorlog. Gezonde zeelucht. Niet te traag, niet te rap.

KATJA: Gij moet u dringend inschrijven op zo nen datingssite voor gepensioneerden. 'Leuke vijftiger zoekt mollige weduwe met amoureuze reserves. Zelf in het bezit zijn van condooms is een pluspunt.' *Haar gsm gaat af. Ze neemt haar gsm op. Hallo? ... Haar gemoedstoestand slaat volledig om. Nee, dat is nu nekeer iets dat ik niet ervaren heb, nee. ... En dat moet per se nu via de telefoon besproken worden. ... Ah kom zeg, stopt ermee. Ze duwt haar gsm af en gooit hem weg.*

Er valt een stilte.

KATJA: Ik ben niet lesbisch genoeg.

ANDRE: Uih...?

KATJA: Ja, ge moet het maar verzinnen **hé.** "Sorry, maar ik vind dat jij niet lesbisch genoeg zijt."

ANDRE: Ja, dat is natuurlijk iets waardat ik niet kan over oordelen **hé.**

KATJA: De laatste keer als we seks g' had hebben, maakte ze zodanig veel lawijt dat ze zowel links of rechts op de muur van het appartement begonnen te kloppen.

ANDRE: Ik veronderstel dat ge over die Chinese mademoiselle bezig zijt.

KATJA: Die egocentrische spleetog, ja. Belt ze u twee minuten voor den twaalfen op om te zeggen dat ze de relatie stopt omdat ze vindt dat ge niet lesbisch genoeg zijt.

ANDRE: En dat moest per se nu gebeuren.

KATJA: Ze zit op een nen reünie van haar werk en z' heeft daar nen collega leren kennen waardat ze het wel mee zie zitten. Ze wil mij niet kwetsen door seks met haar te hebben terwijl dat ze nog een relatie heeft met mij.

Er valt een stilte.

ANDRE: Volgenst mij is 't een speeltoog mee nen hoek af.

Er valt een stilte.

ANDRE: 'k Zou der zelfs niet van verwonderd zijn moest ze vegetarisch zijn.

Er valt een stilte.

ANDRE: Op die reünies gebeurt er nogal wat hé.

KATJA: Dat moest er nu echt wel niet meer bijkomen. ... En niets van waar hé. **Op seksueel vlak ben ik... Niets van waar.** *Ze gaat naar het plateau waarop de glazen met champagne staan, ze neemt een glas, ze drinkt het leeg. Op seksueel vlak...*

Ze neemt nog een glas dat ze in één teug leegdrinkt. Bon. Ja. Dat weten we dan ook alweer hé. Ze blaast enorm veel adem uit. Ze schudt zichzelf door elkaar en sluit precies een hoofdstuk af. Zou...? Internet. Hebben ze dat hier al uitgevonden in maison Madeleine?

ANDRE: Mijn tante was wel mee met haren tijd hé.

KATJA: En was ze sportief?

ANDRE: Op haar negentigste ging ze nog twee keer in de week naar de aerobic les voor wreed ver gevorderden.

KATJA: Als ze sportief was kan 't niet anders of ze gaat supporter van AA Gent geweest zijn. *Ze gaat naar het plateau met glazen en neemt nog een glas champagne. Ja, 'k bent 't zeker, als we kijken in dienen bak onder den tv hier gaan we zeker nen opgenomen match van AA Gent vinden. Ze drinkt van haar glas.*

ANDRE: Uih... Voor dat ik begin te zoeken in die dvd's... Peinst gij aan 't gene dat ik peins?

KATJA: Niet teveel peinzen. Ge zoekt nu gewoon nen opgenomen match waarin dat AA Gent d' één goal achter d' ander maakt. *Ze drinkt van haar glas.*

ANDRE: Gij peinst inderdaad aan 't gene dat ik peins. En nen mens moet jij niet mee nen voltallige ploeg zijn voor nen goeie match te spelen hé.

KATJA: *Ze drinkt haar glas leeg. Ze komt bij hem en fluistert in zijn oor. g' Hebt één voordeel: de verdediging heeft allemaal een rode kaart gekregen en is geschorst.*

ANDRE: Dan zou het wel eens kunnen gebeuren dat ik d' één goal achter d' ander maak.

KATJA: *Ze geeft hem een langgerekte kus op zijn wang. Mijne sterspeler gaat nog een klein beetje geduld moeten hebben. Ik ga eerst nog nekeer naar den dienst terreinverzorging. Ze verlaat via de deur van de gang de woonkamer. Ze komt onmiddellijk terug de woonkamer binnen. Hei!! Gij maakt mij echt wel zot hé gij. Terug af.*

ANDRE: Wie maakt er wie zot. Inplaats van een komma gaat dat hier nog allichte een uitroepteken gaan worden.

JEANNE: *Komt via de achterdeur de woonkamer binnen. Ze draagt een kamerjas.*

Hoo! Soms hebt ge logees die niet eens weten dan ze aan 't logeren zijn. Die Chantal blijft maar slapen. Is onze clarkchauffeur ook weg?

ANDRE: Nee nee, ze ... Ah ja, ja, ook weer naar huis. Ze kreeg een telefoontje voor een afspraakske.

JEANNE: Mee nen vent of mee een vrouw?

ANDRE: Nen vent.

JEANNE: Zeker?

ANDRE: Tweehonderd procent.

JEANNE: Met die gasten weet ge hier nooit hé.

ANDRE: Nen sterspeler van AA Gent.

JEANNE: Mee... Jadatte. Maar ik mag ook niet klagen. Ik heb ook een afspraakske.

ANDRE: Ah ja?

JEANNE: *Ze komt bij hem en neemt hem vast. Ja, mee den terreinverzorger van KV Oostende.*

ANDRE: Uih... Ewel dat...

JEANNE: Voor frieten mee stoverij is 't nu te laat, maar... Weet ge naar welk nen dvd dat ik straks mee ui bij mij thuis wil kijken? Dienen bekermatch van KV Oostende waarin dat ze met acht nul gewonnen hebben.

ANDRE: Mi... Misschien kunnen we dat beter niet doen.

JEANNE: En 'k heb nen primeur voor u. De nieuwe speeluitrusting van KV Oostende. *Ze opent haar kamerjas, ze draagt zwarte lingerie. Ja, mijnen tenue komt natuurlijk niet van Harrods in Londen hé. Gekocht in de wekelijkse promotie van den Aldi. Moest het zijn dat ge het kleur niet graag ziet, 'k heb zo een rood ook. 't Waren der twee voor de prijs van één. Maar 't is den tenue niet dat telt maar de speltechniek. Terwijl ze naar de achterdeur gaat. Gij doet hier de luchten uit en ik steek bij mij de kaarsen aan.*

ANDRE: Uih...

JEANNE: *Bij de achterdeur draait ze zich om. Dat gaat nen afterparty gaat worden om nooit te vergeten. Ze verlaat de woonkamer via de achterdeur.*

ANDRE: 't Kan niet anders of ik ga vandenavond de Gouden Schoen winnen.

KATJA: *Komt in haar sexy nachtkledij de woonkamer binnen via de deur naar de gang. Ze is duidelijk al lichtjes beschonken. Tegen wie waart gij hier bezig? Ze neemt nog een glas champagne en drinkt het in één teug leeg.*

ANDRE: Der was een onderhandeling voor nen transfair. KV Oostende zit mee nen bekermatch en is mij komen vragen voor in te vallen.

KATJA: *Neemt hem mee naar de zetel. Vergeet het. Al de spelers van Oostende staan in buitenspel. Kom alhier, sterspeler van mij. Ze kust hem. Woahhh!!! Zou dat kunnen dat nen mens van vegetarische voorgerechtjes ongelooflijk veel goesting naar seks .*

ANDRE: Ik dacht eerder dat het door die mayonaise van den Aldi kwam.

KATJA: *Ze trekt André op zich in de zetel. Binnen een uurke of drie gaat ge mij gelijk geven: ge gaat nog nooit azo nen schone cadeau voor uwe verjaardag gekregen hebben.*

CHANTAL: *Komt via de achterdeur de woonkamer binnen. Ze is suf vanwege de pillen. Ze heeft een kartonnen doos bij zich. Dreetje. Mag ik u namens al de werknemers van Sexcession dienen verjaardagscadeau aanbieden. We wilden u eerst een abonnement kopen voor de voetbal. Maar voor welk nen ploeg koopt ge een abonnement? Daarom zit er tussen al 't gazettepapier in die doos nen aankoopbon voor bij Aveve. En moest er daar niets liggen dat ge nodig hebt, ge kunt er u nog altijd hondenkorrels mee kopen ook hé. Ze lacht simplistisch. Gij... Gij ligt hier tegare met Katja in de zetel. Dat komt ervan als ter niet genoeg kamers zijn hé. Gelukkig voor u dat Katja lesbisch is, hé Dreetje. Ze wuift en verlaat de woonkamer via de achterdeur.*

KATJA: Gelukkig voor u dat ik lesbisch ben hé. *Ze kust hem.* Weet ge hoe dat ze dat noemen als ge achter een tijdje toevallig weer met dezelfde partner seks hebt?

ANDRE: Uih...

KATJA: Nen reünie.